

VERSCIJNT DES VRIJDAGS
14 SEPTEMBER 1934 - No. 16

ABONNEMENT 12½ CENT PER WEEK
LOSSE NUMMERS 15 CENT

GEILLUSTREERD
WEEKBLAD VOOR
DE PROVINCIE
Z E E L A N D

ONS ZEELAND

REDACTIE EN
ADMINISTRATIE:
STATIONSWEG 24
ROTTERDAM
TEL. 50540, GIRO 101981

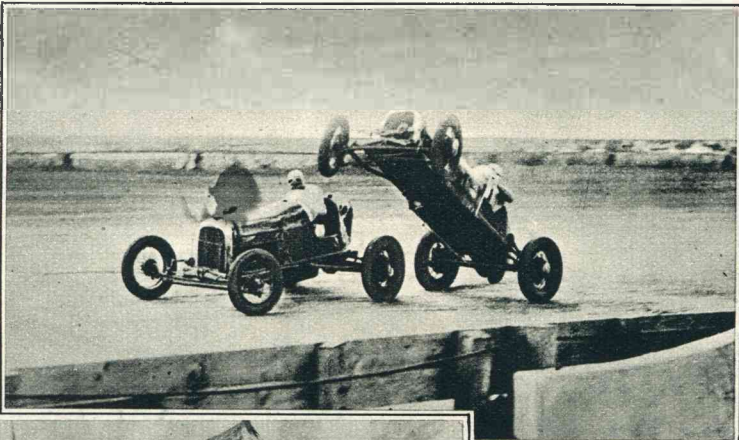
DE VOORWAARDEN VAN ONZE GRATIS-ONGEVALLENVERZEKERING ZIJN OP AANVRAAG VERKRIJGBAAR

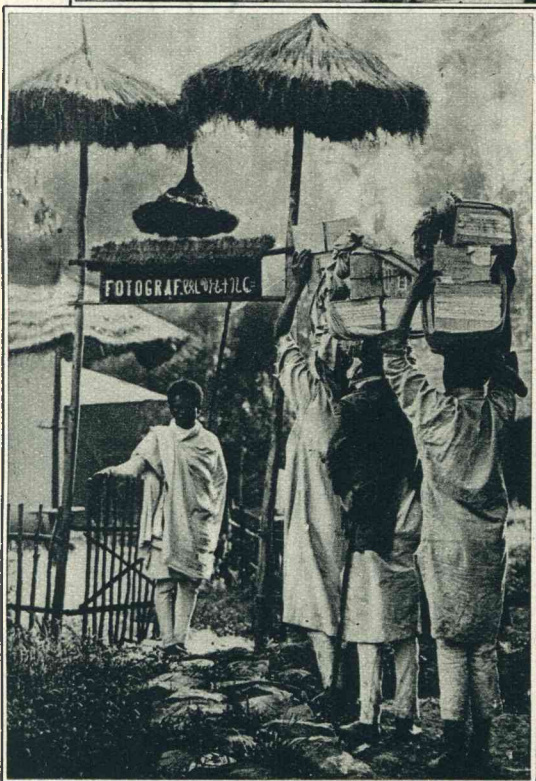
NAJAARSWOLKEN
BOVEN DE SCHELDE

Violet, een van de Amerikaansche Siamesche tweeling Hilton, wilde trouwen, doch de vergunning werd door de autoriteiten niet gegeven. Een ambtenaar (links) kwam de boodschap brengen welke een einde maakte aan een liefdesgeschiedenis, die natuurlijk weer gebruikt werd om er op min of meer smakeloze wijze reclame mede te maken.

Capriolen op de autobaan, waar de renners hun leven wagen om één minuut eerder aan te komen. Op deze manier wilde schijnbaar de een den ander inhalen; wonderlijk genoeg kwamen de roekeloze rijders er met lichte verwondingen af.

Een Duitscher heeft zich als fotograaf gevestigd in de Abessynische hoofdstad Addis Abeba. Hij schijnt er zich zoo populair gemaakt te hebben, dat er op zijn verjaardag stapels cadeaux aan zijn atelier werden gebracht.

Het „water- en vuurzaakje”, dat vroeger ook in onze steden bekend was, bestaat nog in China. De ketel, die tegelijk fornuis en waterketel is, wordt op straat rondgedragen, waar men voor enkele centen kokend water voor de thee kan krijgen.

Een griezelige repetitie voor een acrobatennummer, op het hoogste randje van een wolkenkrabber. Het is wel een sensationeel plekje, maar men vraagt zich af, of de repetitie hier beter lukt dan op een minder gevaarlijke plaats.

Buitenlandsche Post

Nu heeft het strandleven afgedaan. (Cadzand.)

De visschers nemen nog hun kansen waar, voor de najaarsstormen weer komen. (Vlissingen.)

Septembermaand in Zeeland

In de boomgaarden wordt het nu tijd voor den appelpluk. (Biervliet.)

Op mooie herfstdagen probeert de Goe-sche jeugd de scheepjes nog even. Her-inneringen aan mooie vacantiédagen.

In de tuintjes sterven de planten en bloemen weg.

De eerste herfsttinten langs de Middelburgsche grachten.

SEPTEMBER

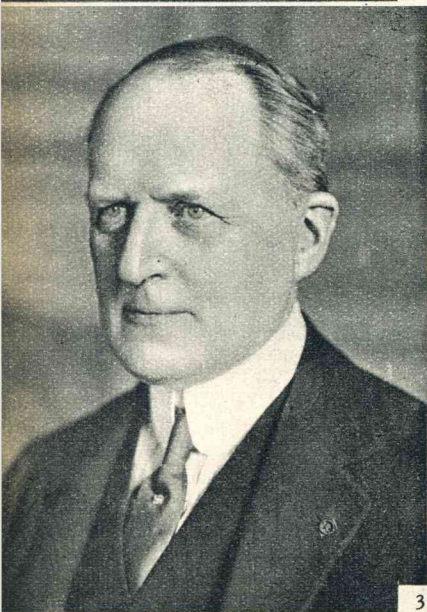
Als de zomer is verstreken,
en het groen vergaat tot bruin;
De vakantie is verkeken,
met zijn zon op zee en duin;
Als de koffers opgeborgen
worden in den zolderhoek;
En het leven met zijn zorgen
weer gewoon komt op bezoek;
Als de kind'ren weer naar school zijn,
en papa weer naar de zaak;
En mama met blik en stoffer
weer in stofjacht vindt vermaak;
Als alleen de etiketten,
op de koffers half bewaard,
spreken van den fijnen zomer,
door geen zorg of leed bezwaard;
Als het leven weer zijn gang gaat,
serius en nauwgezet,
En een ieder weer gewend is
aan den dagelijkschen tred;
Dan wordt Zeeland eerst het mooiste,
in zijn ruige herfstkleedij;
Met zijn schat aan bonte kleuren
langs den weg, op veld en wei;
Met zijn blauwe ochtendnevels,
met zijn zware wolkenlucht;
Zeeland is het allermooiste,
als de zomer is gevluht!

1. Mr. P. Cort van der Linden, minister-president en minister van Binnenlandsche Zaken tijdens den oorlog.
2. Generaal D. J. Snijders, opperbevelhebber van Land- en Zeemacht tijdens de mobilisatie.
3. Jhr. dr. J. Loudon, minister van Buitenlandse Zaken.
4. Prof. dr. M. W. F. Treub, minister van Financiën.

Een Nederlandsche douanebeambte ver-
koopt kranten aan de
Duitsche grenswacht.

De run op de Nederlandsche Bank
te Amsterdam, onmiddellijk na
het afkondigen der mobilisatie.

De Wereldoorlog

IX. NEDERLAND TIJDENS DEN OORLOG

In den voormiddag van den 31sten Juli 1914 besloot het een jaar te voren gevormde kabinet Cort van der Linden tot algemeene mobilisatie van leger en vloot. De toestand in Europa had zich dermate dreigend ontwikkeld, dat het toen een dubbeltje op zijn kant was, of Nederland gedwongen zou worden zich aan de zijde van een der oorlogvoerende partijen te scharen. Opkomst en vervoer der verlofgangers verliepen vlot; inkwartiering, voedselvoorziening brachten vaak groote moeilijkheden mee, maar over het geheel mocht de legerleiding op den avond van dien zwaren dag voldaan zijn. Met één slag was het kalme Nederland in een krijgskamp veranderd en niemand wist, wat de dag van morgen zou brengen. De geest onder de opgeroepen, was overeenkomstig den landaard, kalm. Maar spoedig genoeg bleek, dat die goede stemming om zou slaan. Toen na een paar dagen duidelijk was, dat schending van ons grondgebied niet plaats zou vinden, werd bewezen, dat de tucht niet steunde op plichtsbesef, maar op vrees voor straf of voor het verspelen van verlof. Daar op een enkele uitzondering na het gehalte van het kader zeer veel te wenschen overliet, werd het gezag grootendeels uitgeoefend door personen, die in moeilijke omstandigheden niet voor hun taak berekend waren. Dat zulks de tucht niet ten goede kwam, behoeft niet nader te worden toegelicht. In de publicatie van den toenmaligen kapitein van den Generalen Staf, Van Munnikrede — opgenomen in het gedenkboek „Nederland in den Oorlogstijd” (Elsevier, Amsterd.) — wordt behalve op het ontbreken van tucht, gewezen op de onvoldoende geoefendheid van het leger, vooral van de infanterie. Licht en zwaar geschut waren voorts in veel te geringe mate aanwezig; militaire luchtvaart ontbrak practisch. In de mobilisatiejaren werden de noodige veranderingen en verbeteringen aangebracht, maar uit tal van naoorlogsche publicaties is wel komen vast te staan, dat de gevechtswaarde van het Nederlandsche leger bij het uitbreken van den wereldoorlog niet te hoog moet worden aangeslagen.

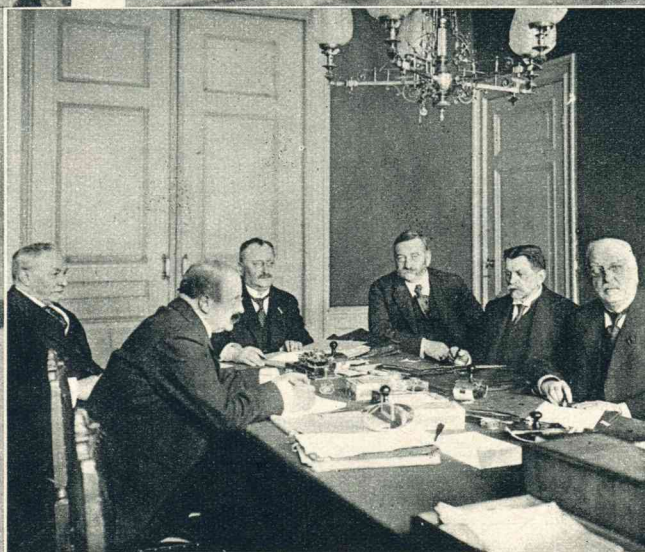
Het zou intusschen ondankbaar zijn niet de verdiensten te erkennen, die leger en vloot zich, tijdens de oorlogsjaren, hebben verworven. Niet alleen werd onze onzijdigheid tot het einde door hen gehandhaafd, en daarmee bleef Nederland gespaard voor de oorlogsramp, maar op verschillende andere manieren maakten de soldaten zich onmisbaar. Het leger werkte mede aan de beteugeling van den smokkelhandel, verleende hulp bij den grooten watersnood van 1916, en

1914-1918

De bewaking onzer bruggehoofden

Het hoofdbestuur van de N. O. T.

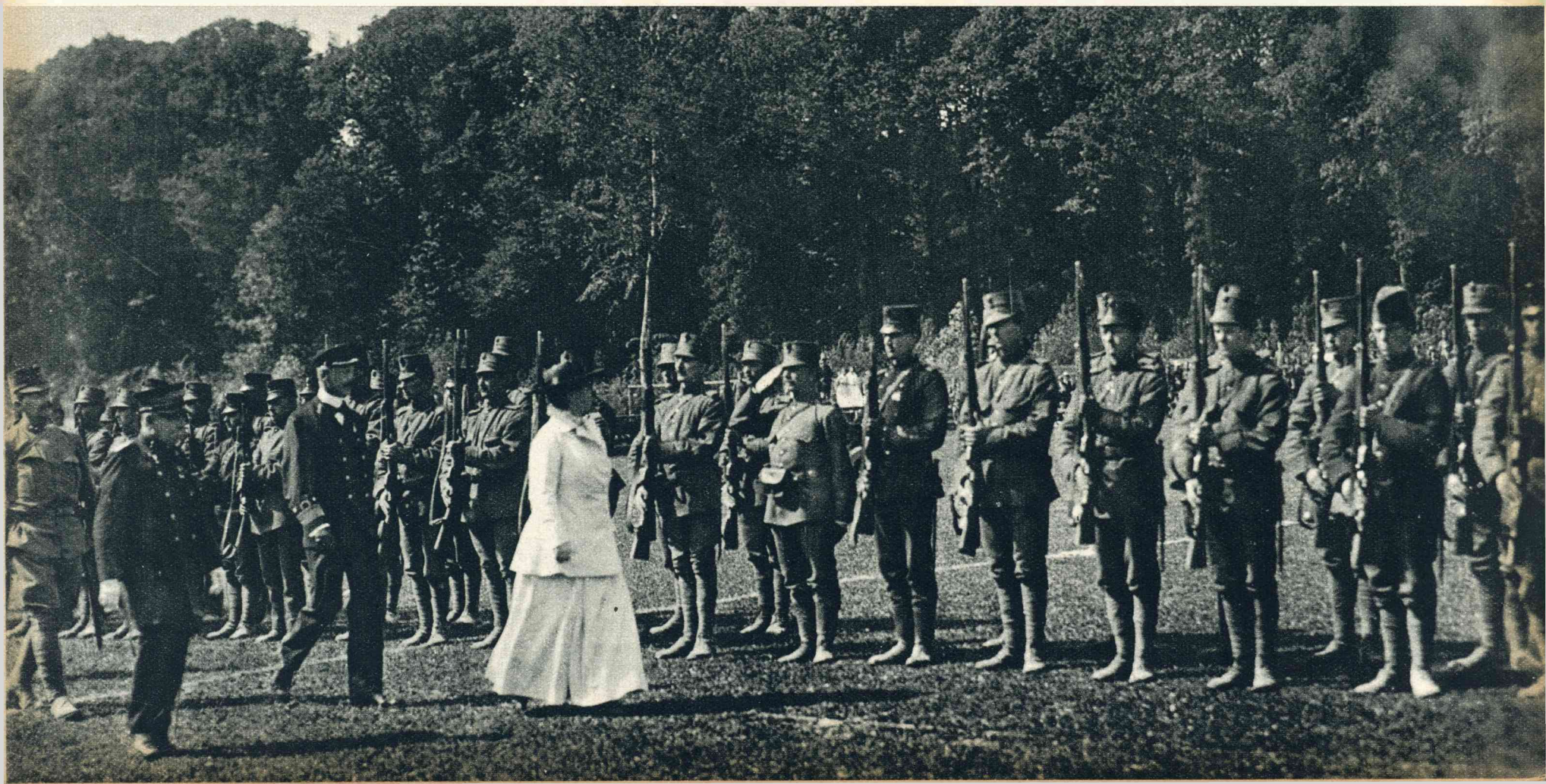
De handel in goud was na den oorlog zeer levendig. Voor f 18.— kon men een gouden tientje kwijt

'n Troepeninspectie door H M de Koningin

zeker niet minder bij de verzorging der vluchtelingen.

Bij duizenden kwamen in de droevige Augustusdagen van 1914 Belgische mannen, vrouwen en kinderen over de grenzen van het neutrale Nederland gevlucht, waar zij liefderijk en zoo goed mogelijk werden geholpen. Ook toen de voedselnood in Duitschland, Oostenrijk en Hongarije in latere oorlogsjaren nijpend was, werden vele kinderen uit die landen hier gastvrij ontvangen. Het was echter vreemd te moeten constateeren, dat het medelijdende Nederlandsche hart vooral voor buitenlanders klopte; het Nationaal Steuncomité, dat behoeftige vaderlanders ter hulp wilde komen, had nog heel wat meer daadwerkelijke sympathie kunnen gebruiken.

De economische toestand van Nederland tijdens de oorlogsjaren was moeilijk. In het begin werd het baar geld door iedereen vastgehouden. Reeds den 6en Augustus werden zilverbonnen van f 1.— en f 2.50 van staatswege in omloop gebracht; ook gingen eenige gemeenten tot uitgifte van „plaatselijk geld” over. Behalve, dat er geld

„gehamsterd” werd, sloeg de Nederlandsche bevolking, voor zoover zij zich dat althans kon verlooven, ook voedselvoorraden in. De levensmiddelenwinkels werden bestormd. Maar de regering begreep haar plicht en greep in. 3 Augustus was reeds een wet afgekondigd tot het tegengaan van vasthouding en prijsopdrijving van levensmiddelen, brandstoffen en huishoudelijke artikelen.

Dat de beurs onder invloed van de gebeurtenissen stond, laat zich denken. De effecten daalden op het gerucht dat de wereldoorlog uit zou breken met ongekende snelheid in waarde; de beursluiting had een run op de Nederlandsche Bank en de Rijkspostspaarbank ten gevolge. Maar ook hier werkten de overheidsmaatregelen kalmeerend.

Het was in die spannende Augustusdagen, dat de werkloosheid, veroorzaakt door de plotselinge ontwrichting van industrie en nijverheid, voor het eerst van grooten omvang werd. Uiteenzetting van de overheidsmaatregelen, hiertegen genomen, zou ons te ver voeren. Door uitkeering en arbeidsbemiddeling van overheidswege werd getracht aan den nood tegemoet te komen.

Zeër veel hinder ondervond ons land ook van de door Engeland streng doorgevoerde blokkade der Centrale Mogendheden. Onze transito-handel was vrijwel lamgelegd; in- en uitvoer verkeerden in de grootste moeilijkheden. Toen werd de N(eder-

Oorlogsverminkten, die alvorens naar Engeland terug te gaan, met hun krukken den Nederlandschen Roode Kruisartsen en verpleegsters een eeresaluut brengen.

Ontscheping van Engelsche gewonde soldaten te Rotterdam, die tegen Duitsche krijgsgevangenen werden uitgewisseld.

landsche) O(verzee) T(rust-My) opgericht, die zich ten doel stelde de importeurs behulpzaam te zijn bij den aanvoer hunner goederen. De N.O.T. werd een instituut van groote beteekenis; het manoeuvreerde niet altijd even gelukkig, maar daar het het vertrouwen had van Engeland, heeft het vaak veel goeds voor den Nederlandschen handel tot stand kunnen brengen.

Daar het verkeer ter zee vrijwel lamgelegd was door duikbooten- en mijnengevaar, werd de graaninvoer steeds geringer, en daarmee het vraagstuk van de voedselvoorziening steeds moeilijker. En niet alleen aan graan kwam gebrek; dat herinnert zich ieder, die tijdens de mobilisatie in de jaren des onderscheids verkeerde. Van overheidswege werd het brood gedistribueerd; later ook boter, vleesch, eieren, meel, brandstoffen, petroleum, leer. En als wij ons de „bonnen” herinneren, dan kan het niet anders of we denken aan de befaamde

Belgische vluchtelingen te Roosendaal (Aug. 1914).

Belgische vluchtelingen op het terrein van de Amsterdamsche IJclub.

Het verzamelen van boeken voor de grens- en kustwachten te Amsterdam

„eenheidsworst”, aan de „hooikist”, het pond thee van dertien gulden — en aan al die andere dingen, waarom minister Posthuma, ten onrechte, werd gescholden. Wij kunnen hier niet uitvoerig ingaan op tal van andere maatregelen en toestanden, die bijna al weer vergeten zijn (Huurcommissies, oorlogssleeningen, enz.) en waarvan wij het nuttig effect te laat hebben gewaardeerd.

Landbouw en Veeteelt, Handel en Nijverheid, Scheepvaart, het heele economische leven in al zijn vertakkingen zuchtte onder den druk van den oorlog. En het besef, dat wij nog niet eens mochten klagen in vergelijking met nabuurstaten, hielp de menschen over veel ellende en kommer heen.

Aan 't diplomatiek beleid der regering werden in die jaren de allerhoogste eischen gesteld. Men was zich duidelijk bewust, dat Nederland zich geen krachtvertoon kon veroorloven. Meerdere malen verkeerde ons land in groot gevaar toch nog in den oorlog betrokken te worden. Een van de moeilijkste perioden was zeker de tijd, waarin de Geallieerden Nederlandsche schepen tijdelijk in bezit namen voor het vervoer van hun troepen.

Het revolutie-onweer, dat in 1918, na de demobilisatie van leger en vloot, 'n oogenblik dreigde, dreef af — en langzamerhand herwon Nederland zijn gewone aanzien, al lijdt het, met de wereld, onder de gevolgen van den Europeeschen oorlog.

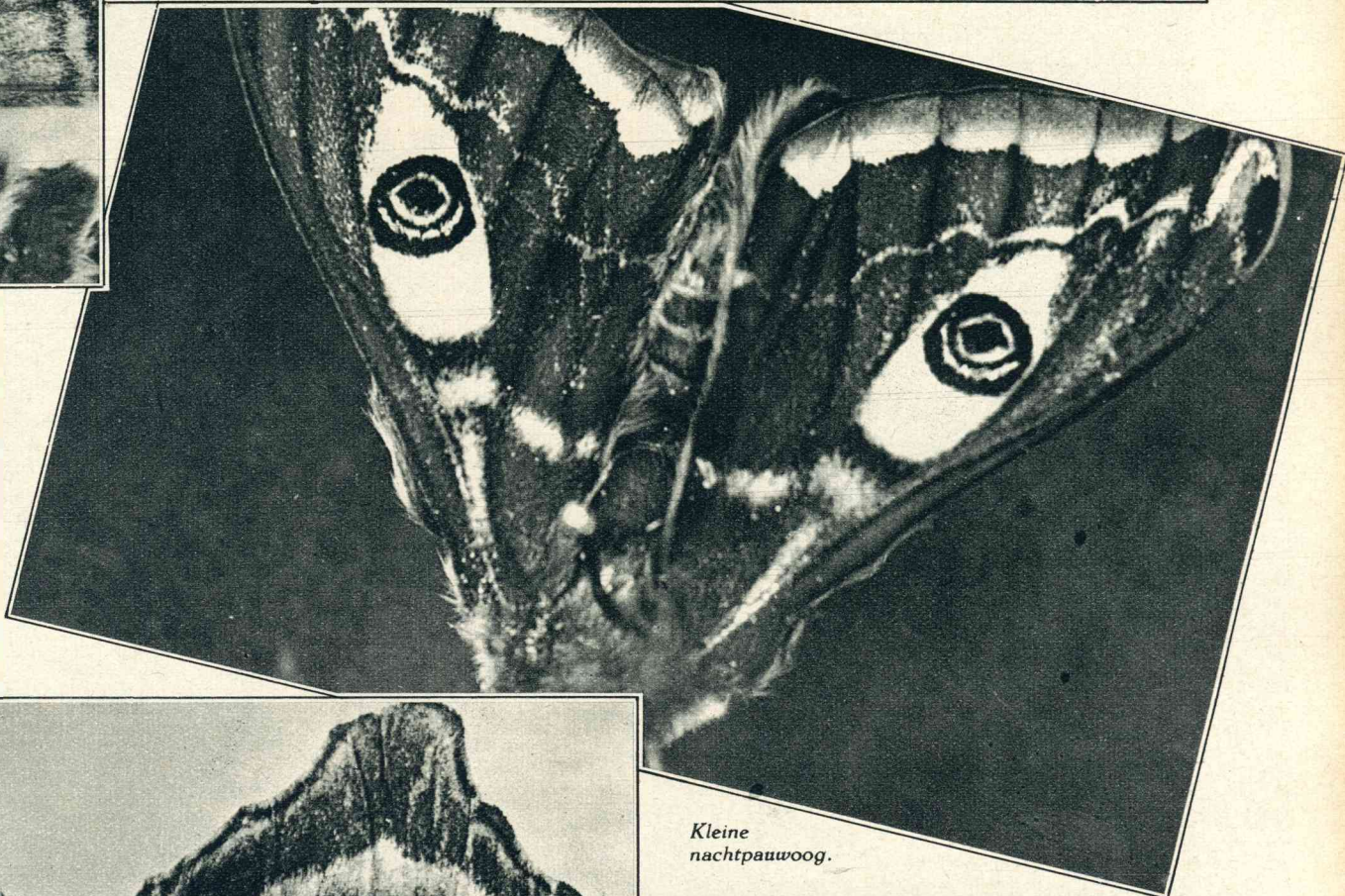
Dankbaar zou het zijn een afzonderlijk artikel te wijden aan de mentaliteit van den Nederlander in de oorlogsjaren. Volstaan moet hier worden met vast te stellen, dat het Nederlandsche volk in zijn overgrote meerderheid van anti-Duitsche gevoelens was bezield. De inval in België, de torpedeering onzer schepen (Tubantia-affaire), waren daar niet vreemd aan. De Nederlandsche „verdien-geest” heeft zich in de oorlogsjaren op al zeer ongunstige wijze geopenbaard. De O.W.-er werd meer benijd dan verafschuwde.

Volksdeugden en volksgebreken openbaarden zich met ongekende heftigheid en werden in de oorlogsjaren op scherpe wijze tegenover elkander geplaatst. Of de eerste sterker zijn gebleken dan de tweede moet ernstig worden betwijfeld.

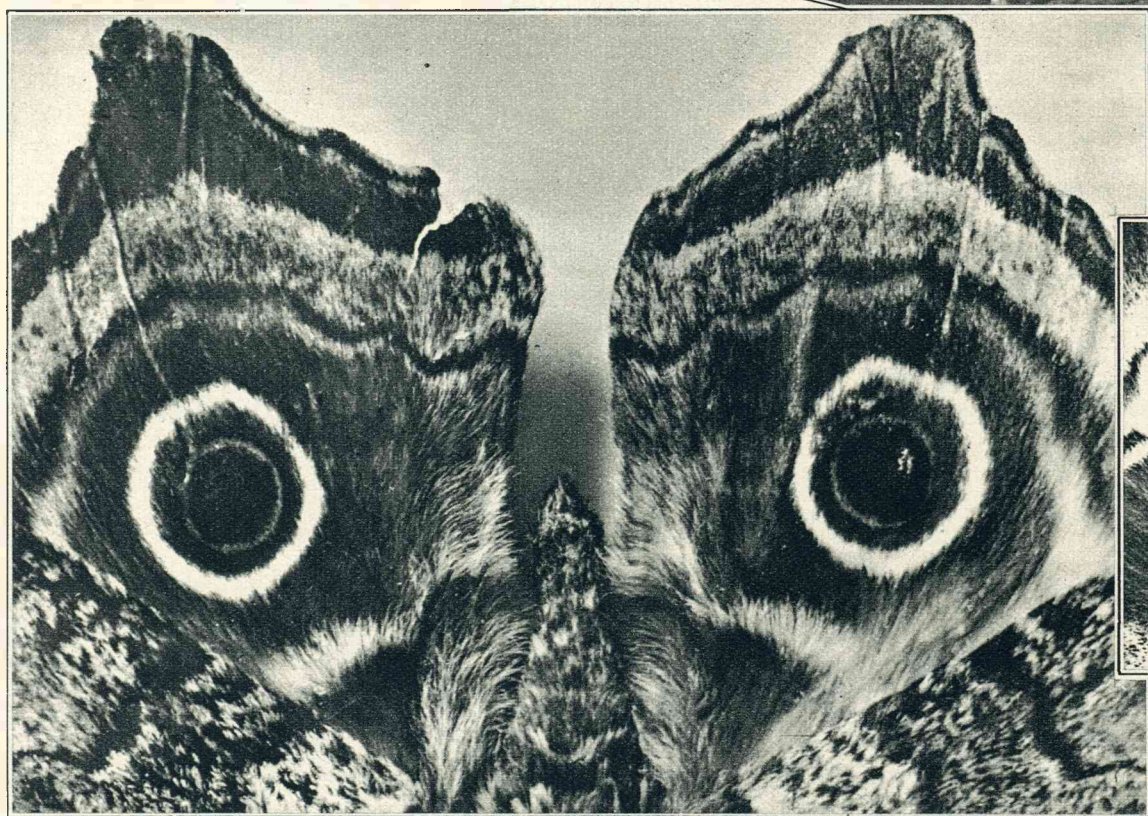
Hypnotiseerende Vlinders

Saturnia spini, een der nachtpauwoogen,
die in Zuid-Europa voorkomt

Kleine
nachtpauwoog.

Een vlinder uit het oerwoud, „de groene hel”,
langs de Amazone.

De hypnotiseerende vlinder.

Dieren hebben soms merkwaardige verdedigingsmiddelen, die zeer eenvoudig zijn, maar ze toch voldoende tegen hun vijanden beschermen; een van de vreemdste wapenen is wel dat van sommige vlinders, die op hun vleugels figuren hebben, welke op groote oogen gelijken. Naar verhouding van de lichaamsgrootte zijn deze oogen zeer groot; dreigend en hypnotiseerend zien ze u aan, en het afschrikkend effect is nog sterker, wanneer men ze plotseling ontdekt tegen den achtergrond van een bloem of boom. Onwillekeurig schrikt men er voor terug; als wij er dus reeds den invloed van ondergaan, dan zal het verdedigingsmiddel zeker werken bij vogels en vijandige insecten, zij het slechts voor zoo korten tijd, dat de vlinder gelegenheid heeft om te vluchten.

Zeeuwsch-Vlaanderen heeft zijn banen en.... zijn publiek.
(Kapellebrug.)

Neen, van Zeeuwsch-Vlaanderen kunnen wij in dit opzicht wat leren. Het heeft zijn banen, zijn bekende en minder bekende coureurs, zijn wegwedstrijden en.... zijn publiek.

overal draaien de wielen. De eerste wedstrijden zijn een groot succes geworden, en het publiek gaat zich voor deze sport interesseeren. Voor Zierikzee zijn de plannen voor een wielersportbaan reeds in een vrij definitief stadium; de uitvoering ervan kan binnen afzienbaren tijd tegemoet worden gezien.

Ook de motor-rensport houdt met deze ontwikkeling gelijken tred. Een grasbaanwedstrijd op Schouwen trok een zeer groot publiek: ook de badgasten wisten deze afwisseling te waardeeren, en als zoodanig betekent een dergelijke wedstrijd een factor voor vreemdelingenverkeer.

De Goesche wielersport werd eveneens een groot succes.

Walcheren behoeft geen vermelding, daar de motorwedstrijden daar reeds zijn ingeburgerd.

Alles tezamen gaat de wielersport naar onze meening een goede toekomst

ALS DE WIELEN DRAAIEN

Zeeland, kalm land, dat geen overhaasten kent, land waar alles zijn genoeglijken gang gaat, land waar de menschen liever niet opgeschrikt worden door ingrijpende nieuwigheden, land dat rustigjes ligt langs de Scheldeboorden, heeft plotseling zijn levenswijze herzien.

Het kan gebeuren, dat in een rustig gezin een jongste spruit plotseling nieuw leven brengt, dat als revolutie wordt ondervonden. De dagelijk-

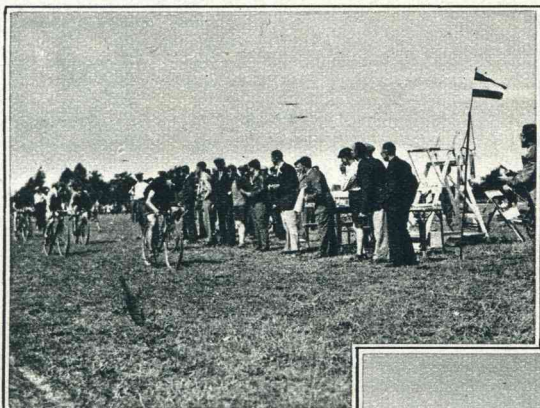
Het laatste is het belangrijkste, want wat is een wedstrijd zonder het enthousiasme der supporters?

En daarover moeten we het hebben in dit artikeltje. Want de wielersport zelf heeft geen aanmoediging meer nodig. Ze heeft haar plaats reeds veroverd, en ze zal daarvan vooralsnog geen afstand meer doen.

Speciaal Goes en Zierikzee hebben zich met élan op deze voor Zeeland nog nieuwe sport gestort. Allerwege droomt men van Pijnenburgcarrières,

Hoog in de bocht. (Oostburg.)

Wij hadden er meer van verwacht.

Op de grasbaan te Middelburg.

Wat is een wedstrijd zonder het enthousiasme der supporters? (Goes.)

sche gang wordt verstoord, de overige familieleden roepen ach en wee en zitten in zak en asch, kortom, het familieleven ligt ontwricht.

Zoo gaat het ook in grotere groepsgemeenschappen.

En zoo is het ook gegaan met de wielersport.

Nog kortgeleden kende men alleen in Zeeuwsch-Vlaanderen de genoegens van de wielersportbaan en de wegwedstrijden. Daar — verschil in volksaard — werd met gejuich ontvangen, wat in overig Zeeland nog bij velen een bedenkelijk hoofdschudden verwekt. Het is al erg genoeg, dat de auto's zoo hard rijden en de wegen onveilig maken, waarom nu nog een categorie renners er op toegelaten?

Dat is pas sport . . .

. . . en de muziek zorgt voor de afwisseling.

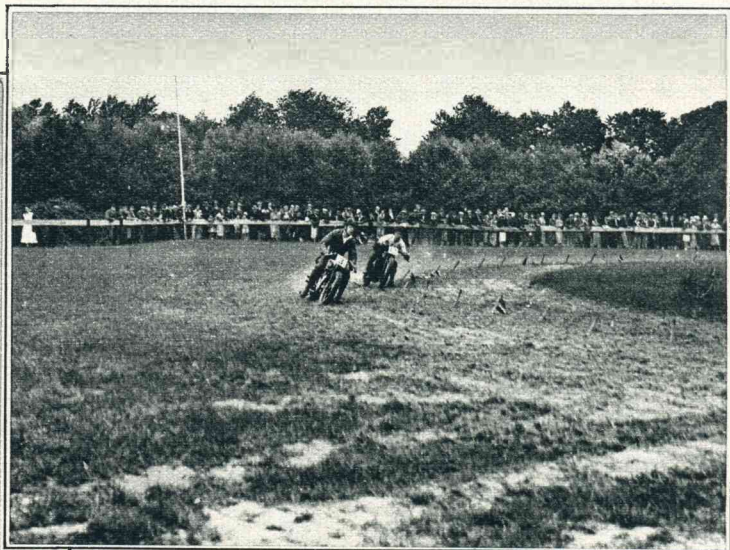
tegemoet, en onze provincie kan er, mits overdrijving vermeden wordt, baat bij hebben.

Er is slechts één punt, dat ernstige overweging verdient. Onze uit den aard der zaak gedecentraliseerde provincie heeft ook hier weer het gevaar van versnippering. We zien de mogelijkheid, dat op den duur op alle eilanden kleine banen tot stand zullen komen. Hierin zit een gevaar, en beter ware het, dat men trachtte tot overeenstemming te komen inzake het stichten van een enkele groote baan, die werkelijk wat zou kunnen beteekenen. Dan kan Zeeland een behoorlijke plaats innemen en kunnen er sportieve prestaties worden geleverd, die ook buiten ons gewest van belang worden geacht.

Aan den start. (Terneuzen).

De moderne inrichting op de wielersbaan te Terneuzen. De meest populaire figuur van onze wielersbanen voor de microfoon.

De opwindende motorraces op Schouwen... (Renesse)

...met een sensationeel slot.

Door een misverstand is het badhuisje, waarin de arrestatie zou worden voltrokken, losgeslagen en afgedreven tot midden op 't meer.

De charmante nieuwe portier is weldra 'n zeer gewilde vraagbaak voor de lieflijke damesgasten van het hotel, tot groote ergernis van haar, door wier voorspraak hij deze betrekking kreeg.

De detective, in de vaste veronderstelling, dat de professor een boef is, neemt een zeer ongelegen oogenblik te baat om tot de arrestatie over te gaan.

EEN AVONTUUR IN DEN ZUID-EXPRES

Een film vol afwisseling, liefde, sensatie en ontgoocheling — het is alles het resultaat van 't bescheiden avontuur, dat de steward van een expresse-trein had met een allercharmantste passagiere. Zoodra hij haar ziet, verliest hij zijn hart en verstand, want als zij op de plaats van bestemming is aangekomen neemt hij zijn ontslag en laat zich als portieraanmonsteren in het hotel, waar zij haar intrek genomen heeft. Het trein-factotem, dat zeer aan hem gehecht is, doet evenzoo en ook deze jongeman krijgt door voorspraak van een onbekend iemand een baantje in hetzelfde hotel, waar zich het vroolijke drama gaat voltrekken, dat een gevolg is van dit trein-avontuur. Snel volgen de verrassingen nu elkaar op en hoe wel de liefde en de betrekking van den ex-steward herhaalde malen ernstig worden bedreigd, slaagt deze er toch in, met behulp van veel listigheid, om het doel te bereiken, dat hij zich aan het begin van de film gesteld had, namelijk een algeheele overwinning op het stugge hart van zijn aangebedene. Charlotte Susa, een artiste, van wie men langen tijds niets heeft gehoord, en Karl Ludwig Diehl, een film-gentleman bij uitnemendheid, spelen de hoofdrollen, terwijl daarnaast de voortreffelijke komiek Ralph Arthur Roberts in deze LUMINA-FILM voor een behoorlijke dosis vroolijkheid zorgt.

Het trein-factotum is niet bijster tevreden met zijn nieuwe functie, zelfs niet in deze benijdenswaardige omstandigheden.

Een bekend Nederlandsch geneesheer schrijft:

„Kalzan maakt de tanden hard en wit en voorkomt het voortschrijden van tandbederf“

Sterk Uw tanden — van binnen uit

en overwin tevens andere klachten, die uit gebrek aan Calcium in het lichaam voortspruiten, zooals:

Met borstelen — hoe noodzakelijk ook — maakt ge geen zwakke tanden sterk. Dat kan alleen door de tanden te voeden met calcium, want calcium is het hoofdvoedsel der tanden en een tekort aan calcium veroorzaakt het zwak en pijnlijk worden van het gebit.

Met Kalzan zult ge Uw tanden de calcium toevoeren die nodig is voor het verkrijgen en in stand houden van een gaaf, sterk gebit. Met Kalzan zullen Uw tanden weer wit worden en gij bespaart U zelf veel tandpijn.

Bestrijd tandpijn door haar werkelijke oorzaak: tekort aan minerale voedingsstoffen in Uw lichaam, op

Prikkelbare Zenuwen
Algemeene zwakte
Bloedarmoede
Huiduitslag
Weinig weerstands-
vermogen tegen ver-
koudheid en infectie.
Hooge bloeddruk
Menstruatie stoornis-
sen, Haaruitval enz.

te heffen met Kalzan. Kalzan zal tevens Uw geheele gestel versterken en Uw weerstandsvermogen tegen ziekte verhoogen.

In tablet- en poedervorm bij alle Apoth. en Drog. à f. 1.25 en f. 2.25

KALZAN

Het Calcium-Natrium voedsel

Na elke Sigaar

een frissche mond, daar zorgt Wrigley's voor. Het rookgenot verhoogen en de adem zuiveren, dat doet Wrigley's! Bovendien zoo goed voor eetlust en spijsvertering en het kalmeeren der zenuwen. Neem Wrigley's, blijf „fit“.

Gefabriceerd uit de fijnste grondstoffen - het wereldmerk! - Pakje met vier stuks 5 cent

WRIGLEY

Ik ben blij dat ik Ivorol genomen heb, want ik heb nog nooit zulke mooie witte tanden gehad. Ivorol-tandpasta overtrof mijn stoutste verwachtingen

doos 20 ct
tube 40-60 ct.

Begin nog heden met **IVOROL**
De Nederlandsche Tandpasta

N.V. PHARM-FABRIEK A. MUNHARDT - ZEIST

INDIEN GIJ
WILT VERKOOPEN
DAN MOET UW
ARTIKEL BEKEND
ZIJN.

HET MIDDEL
OM BEKEND TE
WORDEN EN TE
BLIJVEN IS
ADVERTEEREN

Droste heeft 'n nieuw prachtwerk voor Uw boekenkast! Na „Bali“ ... het album „Java 1“ Een nieuw, heel mooi geïllustreerd album, waarvoor U weer de plaatjes verzamelen kunt. Het is 1 September verschenen. Wanneer U slechts 90 ct. stort op postgirorekening No. 6850 met vermelding „album Java 1“, ontvangt U het prachtige werk franco thuis.

Plaatjes van vorige albums zijn inwisselbaar voor plaatjes „Java 1“ en omgekeerd. Op verzoek wordt U gaarne een handleiding toegezonden met alle gegevens over het verzamelen der plaatjes voor dit en de vorige Droste-albums. *Nooit was er mooier Droste-album dan . . .*

Droste

Spaart plaatjes voor album „Java 1“!

KOOPT

GEADVERTEERDE

ARTIKELLEN

VREUGD

IN 'T LEVEN

DOOR BERTA RUCK

Tusschen die ontmoeting en deze tweede had Faye zichzelf gewaarschuwd: „Misschien doe ik niets dan mezelf een bittere teleurstelling bereiden. Hij kan den volgenden keer wel niets bijzonders blijken te zijn. Misschien zie ik hem den volgenden keer heel anders. Hij kan wel een nul zijn, een domoor! Misschien veel kleiner dan ik dacht.” Welk meisje heeft zulke twijfels niet gekoesterd? „Of hij kan wel geen zin hebben, om aan te sluiten. Misschien krijgt hij een hekel aan me, als hij me nader leert kennen!” Welk meisje heeft zulke angsten niet gekend?

Naar Frank's houding te oordeelen was er wel reden tot twijfel en angst. Er was geen spoor van die blauw-grijze aantrekkingskracht in den nuchteren blik, waarmee de jonge bank-employé keek naar de nieuwe bediende in die saaie wijde kantoorjas — terwijl zij trouwens een even stijve vormelijkheid in acht nam.

Het gesprek, dat toen volgde (onder begeleiding van ratelende schrijfmachines en handelende over Faye's vroegere ervaringen, stenografie en vertalen), veegde alle vertrouwelijkheid, twee avonden geleden in Huize Kastanjepark, weg uit het bestaan. Want het was nu elf uur, een gure voorjaarsmorgen; de vinnige, naargeestige wind drong door alle kieren de kantoren binnen, de heele sfeer was die van een taaien werkdag, en de oogen van den jongen man rustten niets langer op Faye dan op het bureau, de spetterende regendruppels tegen de ruiten of ieder der andere drie meisjes.

Eén van deze drie, zoo merkte Faye op, was klein en slonzig; de tweede had een kortgeknipt schooljongenshoofd; de derde was knap op een ietwat ordinaire manier, met wat heel erg golvende haren, en wat erg veel poeder en rouge, en wat erg veel parfum. Tot dit derde meisje wendde Frank Norton zich met een allerzakelijkst gezicht.

„O, juffrouw Bligh.”

„Ja, meneer Norton?”

Juffrouw Bligh is, zooals men zich herinneren zal, in dit verhaal al eens vernoemd. Hij was op weg naar de tennisclub, volgens afspraak met juffrouw Bligh, toen het roode poederdoosje van een ander meisje langs zijn pad was gerold, voor zijn voeten — en hem geleid had op een ander pad! En wel had hij den volgenden morgen excuus gevraagd aan juffrouw Bligh, met een onvoldoende verklaring van zijn wegblijven, maar dezen morgen begreep juffrouw Bligh, zonder dat er een woord gezegd was, dat de werkelijke reden in verband stond met dit meisje, dat hij, naar het scheen, al kende, maar dat hij nu aan juffrouw Bligh voorstelde, alsof het nog de vraag was, voor wie van haar beiden hij onverschilliger was.

Toen hij juffrouw Faye vertelde, dat juffrouw Bligh haar op de hoogte zou brengen van het werk, verkondigde ieder toontje van zijn stem, iedere lijn van zijn forsche lichaam, dat meisjes voor hem niets waren dan een onbelangrijk deel van zijn kantoorplicht. Kortom, hij harnaste zich met die prozaïsche ochtend- en werkstemming, die alle mannen, en de meeste meisjes ook, zoo goed kennen; waarbij geen gevoelens er op aan komen, alleen de taak en het geld-verdienen. De jonge man ging naar zijn bureau en had geen oog meer voor zijn twee vrouwelijke helpsters.

't Kon haar niets schelen, zei Faye tot zichzelf, of die man nog eens naar haar keek of niet. Het zijn niet alleen mannen, dacht zij, die zich zoo kunnen laten omvormen door den Oostenwind van iederen-dag, alsof zij nooit van hun leven iets gevoelig gedaan, gekeken of zelfs maar gedacht konden hebben. Ook een meisje kent die moderne gedaanteverwisseling; ook een meisje kan vergeten, hoe het is, van ontroering te smelten en te gloeien. Dit deed Faye althans, door de overgevoeligheid der laatste twee dagen tot het tegenovergestelde gedreven, en geprikkeld door de schokken en nieuwigheden, die haar hadden overvallen, sinds zij, het kind van gemak en weelde, dezen sprong gewaagd had, om te zwommen of te zinken in een nieuw leven.

HET VERHAAL TOT NU TOE.

Faye Mollott, dochter van een bankier, vertrekt naar haar landhuis in een provinciestad, dat haar vader 'r geschonken heeft. Ze wil in een betrekking gaan, iets „doen”, en vertrekt zonder adres op te geven aan haar rijke vrienden Phil Goldberg, Esmé Hunt, sir Herrick, enz. Na aankomst in het stadje ontmoet zij een jongeman, die beweert in haar huis te wonen; zij vraagt hem, of hij misschien een betrekking voor haar weet. Hij ontvangt haar in 't Kastanjepark — haar eigen huis — waar hij tijdelijk met den zoon van de huisbewaarster, Hobson, woont. Zij stelt zich voor als juffrouw Faye; als zij haar vader ziet naderen, vlucht zij weg. Later spreekt zij met hem en krijgt een baantje aan de bank op de buitenlandsche afdeling, waar Sellars hoofd van is, terwijl de jongeman, dien zij reeds ontmoet heeft, Frank Norton, haar onmiddellijke chef is.

Wat dien meneer Norton betreft, hem rangschikte zij als No. 5 Baas Nummer Vijf van de jongste bediende, haarzelf, aan de bank gekomen om te werken voor dertig shilling per week, met een kleinen opslag in 't vooruitzicht, als zij hier twee maanden geweest was.

Dertig shilling! Kunt u zich indenken, wat dit bedrag, tot nu toe, betekend had voor de dochter van Jack Mollott met haar ruime toelage?

Dertig shilling had zij betaald voor één paar van haar fijnste kousen, voor één klein fleschje van haar bevoorkeurde parfum. Kortom, dertig shilling was niets geweest — dat had haar vader geweten. En nu was dertig shilling de grens, waarbinnen haar heele bestaan van een week blijven moest. Dertig shilling moest genoeg zijn voor kost en inwoning, voor een dak boven 't hoofd, plus de maaltijden van een week. Hoe kon Faye, de onervarene, aanstonds doorzien, wat het zeggen wou, van zoo'n bedrag te leven? Hoe kon zij bedenken, dat van die dertig shilling alles moest komen, wat zij tot nu toe om zich heen had gevonden — tandpasta, zeep, telefoontjes, geld voor de tram en geld voor den kapper? Dit alles was haar nog niet bewust geworden; maar wel had zij dien morgen, toen de somma van dertig shilling per week genoemd was, met een schrik gedacht: „Nu, dat lijkt me niet veel!”

Maar toen vermande zij zich, en dacht: „'t Zal toch moeten! Ik heb tegen vader gezegd, dat 't kon. Andere meisjes kunnen 't ook wel.”

Een heviger schok was de ontdekking geweest, dat de Stroopsmeerder haar chef bleek te zijn, meneer Sellars — dat hij waarschijnlijk lastig zou worden, en dat zij dagelijks voor het probleem zou staan, hem op zijn plaats te houden, en zelf niet van haar plaats gedrongen te worden.

En na dien schrik met Sellars kwam die andere schrik: te staan tegenover dien stijven, schoolmeesterachtigen, officielen meneer Norton — die het brandpunt van een droom was geweest. Hij scheen absoluut niets uitstaande te hebben met dien Frank Norton, die door het April-zonlicht in haar leven kwam geschreden, met den Frank, die verontschuldigungen had uitgestameld, omdat hij haar iets had laten denken, dat niet waar was; met den Frank, die zulke ontroerende vertrouwelijkheden had gezegd, hoe erg hij 't bijvoorbeeld als jongen gevonden had, dat hij geen fatsoenlijk tehuis had, waarbinnen hij zijn schoolkameraden kon noodigen. Nu scheen 't hem niet het minste plezier te doen, dat hij haar weerzag, neen, hij verkoos haar te behandelen als een wildvreemde, en leverde haar zonder 't minste opwekkende woord over aan die doortrapte kantoor schoonheid, juffrouw Bligh.

„Goed,” dacht Faye, „laat hem maar doen.”

Een bijna even onaangename verrassing werd haar bezorgd door juffrouw Bligh. De zonnige Faye, bij andere meisjes even geliefd als bij de mannen, had nog nooit ondervonden, dat iemand op 't eerste gezicht een hekel aan haar had. Want de houding van juffrouw Bligh tegenover haar nieuwe collega straalde een afkeer uit, die was als een verkillende tocht. Faye voelde vijandigheid in de wijze, waarmee juffrouw Bligh haar een lessenaar wees, in de woorden, die zij sprak:

„Als u zoo goed bent in Duitsch, moet u maar eens met die brieven uit Berlijn beginnen, juffrouw Faye. Ik begrijp niet, waarom die menschen geen Engelsch schrijven; maar u zult er, als deskundige, wel niet veel moeite mee hebben.”

„Poes, poes,” murmelde het sportieve meisje, dat een plaats voorbij Faye zat. Faye had de kattigheid van juffrouw Bligh nog maar voor een klein gedeelte leeren kennen. Zij was nu eenmaal 'n beschaafd, modern meisje, gewend aan de buitenlucht. Opzettelijke kwaadaardigheid van het eene meisje tegenover het andere was een verschijnsel, waaraan zij uiteraard moeilijk gelooven kon. De brieven leidden trouwens haar gedachten af.

Die brieven van een Deutsche firma kostten haar meer tijd, dan zij voorzien had, als wereldburgeres, die meende tamelijk thuis te zijn in de talen. Hoe heel anders klonken deze technische uitdrukkingen dan het vroolijke taaltje, doorspekt met Engelsche sporttermen, dat Faye zich den vorigen winter op besneeuwde hellingen had hooren toeroepen door jonge Duitschers, met wie zij aan 't skiën was geweest! Toen zij zich op die brieven had ingespannen, voelde Faye zich genoodzaakt te vragen: „Is er hier ook een Duitsch-Engelsche dictionnaire?”

„Natuurlijk,” antwoordde juffrouw Bligh stekelig, en zij overhandigde Faye het handelswoordenboek. „Hier staan alle uitdrukkingen in. Ik dacht, dat u 't niet noodig zou hebben.”

Faye wierp zich op het woordenboek, zooals een kleine jongen, die zwemmen moet leeren, naar den kurken ring grijpt. Een blos van inspanning schroei- de haar zachte wangen, en steeg op tot haar voorhoofd, waarop het haar laag neergroeide. Dat voorhoofd was vochtig vóór zij, triomfantelijk, de afgewerkte brieven teruggaf.

„'t Wordt tijd,” waren de woorden, waarmee juffrouw Bligh ze aan- vaardde. „Nu moest u de vertalingen meteen maar even typen.”

Faye had geen schrijfmachine meer aangeraakt, sinds zij op haar laatste school de handelsklasse had doorgemaakt — zij begon met haar machine te worstelen, alsof het een wild beest uit de rimboe was.

„Ik zal 't toch winnen,” mompelde zij, en zij worstelde, en hoorde het metaalgeklapper en het „ping” der andere machines niet meer. IJverig werkte zij. Er klonk geen aanmoediging in de stem, die toen over haar schouder heen vroeg:

„Hebt u 't nog niet af? U bent niet erg vlug, vindt u wel?”

Faye keek op. Zij ontmoette — welk een eigenaardigen blik! Het leek veel op haat, wat er uit de helder-zwarte oogen van juffrouw Bligh straalde. De bruine oogen van Faye keken onvriendelijk terug. Nooit tevoren was Faye komen te staan voor spijtigheid, die haar toorn opwekte. Zij had het altijd vanzelfsprekend gevonden, dat een redelijk wezen zich kalm hield, ook al beging een naaister of een hotelbediende de domste vergissing. Maar nu, in dit oogenblik van opdringenden toorn, voelde Faye neiging, om een klap te geven in dat oranje-geschminkte en veel te geurige gezicht van een collega. Sterker nog, het gaf haar een zeker genot, te gevoelen, dat zij zoo boos kon zijn! Onmiddellijk daarop volgde echter het fijnere genot der zelfbeheersching, en van kalm te kunnen zeggen:

„Nee, ik geloof niet, dat ik erg vlug ben. Maar ik begin ook maar pas. Iedereen moet leeren....”

„Zoo, als u dan maar opschiet! 't Moet voor de lunch klaar zijn.”

„Uitstekend.”

Faye ging voort met haar vlijtigen arbeid, tot zij overvallen werd door een gewaarwording, bijna even nieuw voor haar als de toorn. Het was honger — heel iets anders dan eetlust. Echte, knagende honger! Haar sobere hotel-ontbijt had zij al... hoeveel uren achter zich? Zij was gewend precies om één uur te lunchen; en tot nu toe had de dochter van meneer Molliott nooit geweten wat het was, op een maaltijd te wachten, noch in hotels, noch op luxe-schepen.

Eén voor één gingen de andere meisjes hun hoeden opzetten. Faye sloeg de oogen niet op van haar werk, zelfs niet, toen het raam aan haar rechter- hand verdonkerd werd door een omvangrijke gedaante, die, merkte zij op, Baas Nummer Vijf was, de man Norton, in wien zij zich zoo bespottelijk vergist had. Vreemde herinnering, dat Faye's eerste verlangen, om hier te werken, slechts deze was geweest: nader te komen tot dezen man, die nu niets anders bleek te zijn dan — wat? Een lichaam, dat een massa ruimte en licht innam.

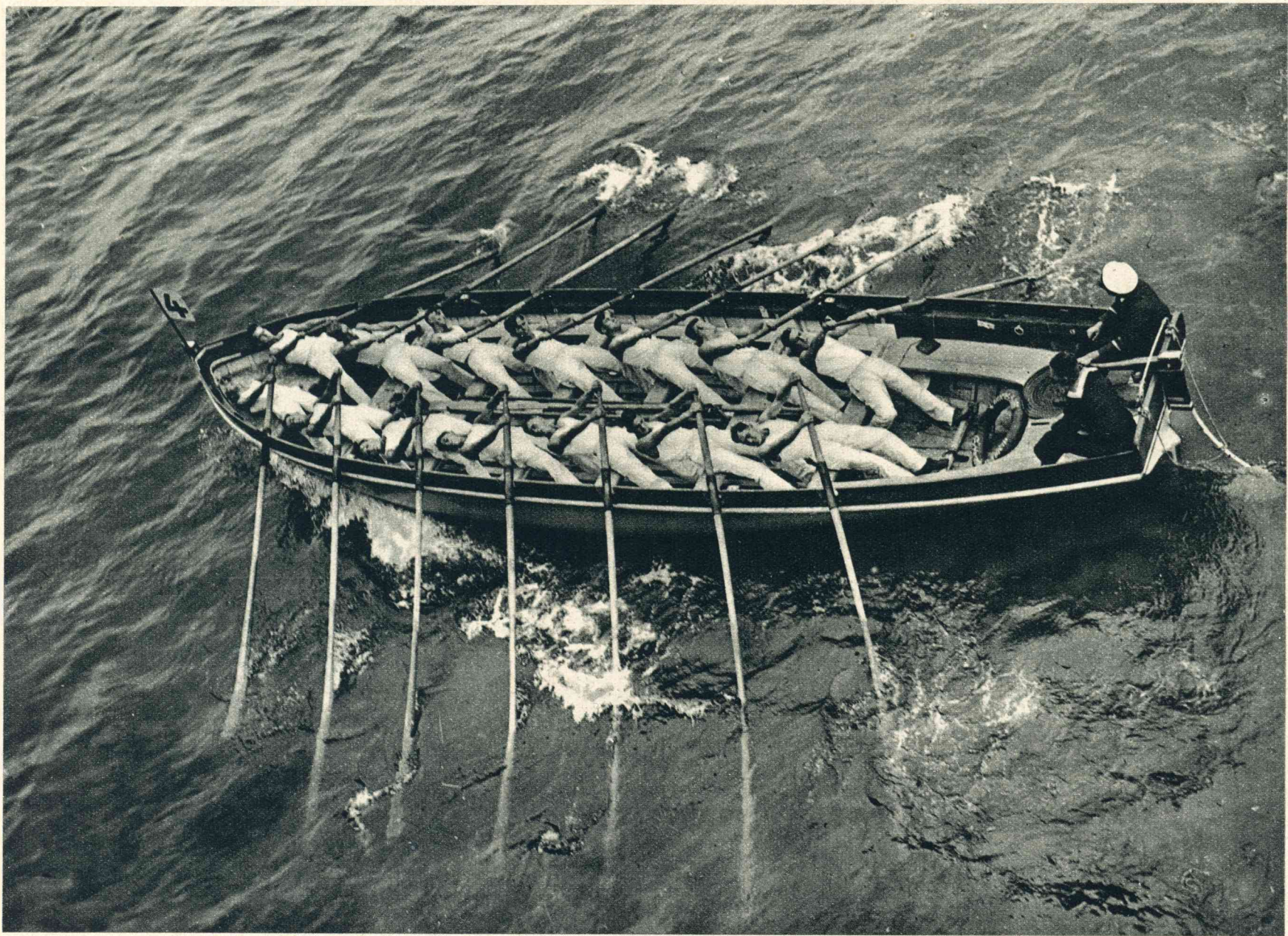
De schaduw bewoog heen en weer. Faye ratelde druk met haar schrijf- machine, hield den adem in. De bedwelmende spanning van twee dagen te- voren overviel haar weer. Zonder op te kijken, voelde ze zijn oogen op haar, zooals zij ze dien avond gevoeld had, toen zij vóór hem liep op den Kastanje- parkweg. Zou hij nu tegen haar spreken? Met haar blik op haar werk zag Faye toch zijn oogen, blauwgrijs als de zee in den zomer. Wat zou hij zeggen?

Frank, neerziende op goudbruine golvingen, die neersmolten naar haar blanken hals, wou zeggen: „Kijk me aan!” (zij keek strak naar omlaag), eer hij verder kon gaan: „Bent u misschien vrij voor de lunch?” Als ze nu maar eens opkeek en ophield met werken!

Razend tikte zij door. Zij hoorde niet, dat er iemand anders binnenkwam. Plotseling werd het lichter op haar papier — de gedaante ging weg van de plek tusschen haar en het raam, de kantoordeur ging dicht achter Norton, die uitging om te lunchen, en Faye zat wezenloos.

Maar er dreigde iets ergers dan leegte. De reden, waarom Frank zoo plotseling verdwenen was, kwam naar haar schrijftafel gewandeld. Meneer Sellars wreef in zijn handen en vroeg joviaal:

„En, hoe maakt onze juffrouw Faye 't? Wat een ijver! En staat er geen hapje eten op 't programma? Hebt u geen honger?” (Faye had al bij zichzelf gezegd: „Als ik nu niet heel vlug iets te eten krijg, val ik er bij neer.” Maar o, hemel! Zou zij gedwongen zijn, het in zijn gezelschap te gebruiken?) „Gaat u mee?” zei meneer Sellars.

Maximum snelheid.

Uithuizige mannen worden niet geboren, maar gemaakt

... of denkt U misschien, dat het zoo prettig is, om na de zorgen van allen dag 's avonds in een somber vertrek te moeten huizen. Iedereen heeft 's avonds behoefte aan gezelligheid en die is alleen te verwezenlijken door goed licht. In Uw middenlicht hoort een Philips „Bi-Arlita” van minstens 125 Decalu-

men. Dan zult U, als U aan tafel zit te verstellen of te naaien, ook niet meer over vermoeidheid en hoofdpijn klagen. En geeft den heer des huizes, waar hij recht op heeft: een gezellig leeshoekje, onder een gezellige lamp. Dit schept echt huiselijke sfeer. Gezelligheid is een kwestie van licht.

Zendt
nevenstaande
coupon in aan:

N.V. PHILIPS
GLOEILAMPENFABRIEKEN
VERKOOPAFD. NEDERLAND
EN KOL., EINDHOVEN

GRATIS EEN MOOI BOEKJE
Vraagt ons kleurige, rijk geïllustreerde boekje „Het gezellige huis”. Het licht U in, hoe U zonder noemenswaardige kosten Uw huis een massa gezelliger en comfortabeler maken kunt. U leest het met plezier. En het is gratis. Vult Uw adres hier in.

Naam:

Woonplaats:

179

Onze abonné's

worden er op attent gemaakt, dat zij, die voor een eventuele uitkeering ingevolge onze

Gratis Ongevallenverzekering

in aanmerking wenschen te komen, op tijd hun abonnementsgeld voldaan moeten hebben. Eenieder drukken wij dus op het hart zich steeds regelmatig hiervan te kwijten, opdat wij den gegadigden, die zulks zouden hebben nagelaten, geen teleurstelling behoeven te bereiden.

HAAR VINGERS ZWOLLEN OP

Rheumatiek-verschijnselen verschrikten deze vrouw. Juist op tijd het goede middel gevonden.

Indien het nog langer geduurd had, voordat deze vrouw de juiste behandeling tegen haar rheumatiek begon, waren haar handen misschien voor altijd misvormd geweest. Als zij het begin van haar kwaal beschrijft zegt zij:

„Zes jaar geleden begon ik last van rheumatiek in de gewrichten te krijgen, vooral mijn schouders en vinger-gewrichten. Het werd langzamerhand zoo erg, dat ik er 's nachts niet door kon slapen. Toen merkte ik tot mijn schrik, dat mijn pijnlijke vinger-gewrichten begonnen op te zwellen. Ik kocht een flacon Kruschen Salts en begon het den volgende morgen te gebruiken. Reeds na enkele dagen verminderden de pijnen, en verdwenen daarna zoo volkomen, dat ik er gedurende de laatste zes jaar nooit meer last van heb gehad. Ik huijer, als ik bedenkt, wat er gebeurd zou zijn, als ik niet op tijd Kruschen Salts genomen had.”

M. F.

Rheumatiek wordt meestal veroorzaakt door een overmaat van

urinezuur in het lichaam, wat ontstaan kan door onvoldoende werking der afvoerorganen. Kruschen Salts drijft alle afvalstoffen en urinezuur langs den natuurlijke weg uit het lichaam; de „dagelijksche dosis” zal de afvoerorganen blijven aansporen om alle schadelijke stoffen geregeld te verwijderen.

Kruschen Salts

is uitsluitend verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten à f 0.90 en f 1.60 per flacon, omzetbelasting inbegrepen. Let op dat op het etiket op de flesch zowel als op de buitenverpakking de naam Rowntree Handels-Mij. Amsterdam voorkomt. Imp. N.V. Rowntree Handels-Mij. Heerengracht 209, Amsterdam-C.

studeer techniek thuis
PBNA ARNHEM
vraag prospectus 12

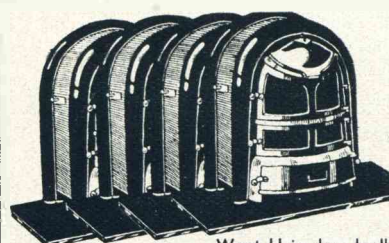
Bekend maken wat ge hebt aan te bieden, is omzet vergrooten

DIT IS DE VRIEND, DIEN U ZOEKT Hij zendt U geheel gratis Uw horoscoop!

antwoord bijvoegen) Zijn (Afd. 83) - Postbox 72 - Prinssestraat 2 - Den Haag

Indien U geen geluk heeft, laat U dan door den beroemden **Sahibol Lakajat** een horoscoop maken. Hij wijst U Uw levensweg, of U succesrijk, vermogend en gelukkig zal zijn; vertelt U over huwelijk en liefde, vriendschap, reizen, ziekte, geluk kige en ongelukkige tijden en nog veel meer. Zijn voorspellingen hebben beroemde personen in Europa in verbazing gebracht! Schrijf hem nog heden Uw juiste naam en adres, verder Uw geboortedatum, geslacht, gehuwd of niet en U ontvangt geheel gratis een proefhoroscoop. (Postzegel voor adres is: **SAHIBOL LAKAJAT** - Prinssestraat 2 - Den Haag

Welke?

Weet U in den doolhof van haarden den weg niet te vinden? Van Zwol is een betrouwbare gids. Hij zal U zeggen, welk fabrikaat voor Uw kamer en Uw beurs het grootste profijt biedt. Van Zwol's haardencollectie omvat o.a. Albion, Beckers-Germaine, Jan Jaarsma, Lips en Peters, Nestor-Martin, Faber, E. M. Jaarsma, Permanent, Etna, Victoria, enz.

C. van ZWOL

HAARDEN - KACHELS - FORNUIZEN
Nieuwe Markt 19, Rotterdam - Rotterdamsche Dijk 247, Schiedam

Door Nederland.

De waterpoort van „Rijnhuizen” aan den Vaartschen Rijn (U.).

NEGENDE HOOFDSTUK

Er klonk opeens een meisjesstem :

„O, pardon, meneer Sellars! Maar ik had afgesproken, dat ik juffrouw Faye zou komen halen, als ze klaar was met de vertaling, dan zou ze met ons clubje gaan lunchen.”

„Engel!” fluisterde Faye, in het hokkerige kleedkamertje, tot 't Slonsje van het kantoor, dat haar gered had van het gezelschap van den Stroopsmeerder. „Hoe heet je nog meer?”

„Phyllis Winch. Gewoonlijk Winchie genaamd. Ik zag je een beetje héél erg gelukkig kijken bij de uitnodiging van dien meisjesgek. Dus toen ben ik er maar gauw tusschen gekomen,” zei de kleine juffrouw Winch, die er wel uitzag als een mislukkelingetje, maar het niet was. Zij bleef moedertje spelen over de nieuwe bank-employé, en Faye stond verbaasd over den spoed en het gemak, waarmee haar collega haar werk voleindigde, haar naar buiten bracht en naar één van die groote roode trams geleidde, en haar zoo met een reis van een penny meenam naar een knus eethuisje, waar zij de smakelijkste en tevens goedkoopste lunch van haar leven gebruikte.

Winchie bestelde voor zichzelf bouillon en lamscootelet met gebakken aardappelen en groenten.

„'t Zelfde voor jou?” vroeg zij.

„O ja, alsjeblieft!”

„Zoo'n honger? Ze koken hier goed, hè?”

„Ongelooflijk,” oordeelde Faye. Zij at als een wolf. „Ik heb nog nooit zooiets heerlijks gegeten als die flensjes.” En toch had zij in alle goede restaurants van Parijs geluncht. „Kunnen we hier koffie krijgen?”

„Een groote of een kleine, juffrouw?”

„Zoo groot mogelijk alstublieft.” Faye glimlachte — en tot haar verwondering zag zij Winchie afkeurend het hoofd schudden. „Wat is er?”

„Een groote kop kost zes pence, weet je dat? Je krijgt een heel aardig kopje voor drie pence,” zich afvragend, welke millionairs die juffrouw Faye hadden opgevoed. Ze had 't klaarblijkelijk aardig rijk gehad. Waarschijnlijk ruzie met haar familie, en haar eigen weg gegaan. Zij hoefde er niet naar te vragen. Wat de mensen je vertellen willen, dat zeggen ze gauw genoeg. En wat ze je niet vertellen willen, daar draaien ze toch maar omheen, zoo was Winchie's opvatting. En 't meeste zie je vanzelf, zonder vragen. Dat meisje van Faye bijvoorbeeld droeg geen verlovingsring, maar waarom zou ze vragen, of zij niet iemand aan de hand had? Je hoefde maar even naar haar te kijken, om te weten, dat zij iederen man krijgen kon, dien zij hebben wou, en dat er op 't kantoor minstens al twee mannen waren, die binnenkort nog aan 't vechten zouden slaan, om haar lunch te mogen betalen. Maar denkkelijk trok het meisje zich niets van jongelui aan. Zoo gaat 't meestal, dacht het slonsje van 't kantoor, met een bedwongen zucht. Nog nooit had er een jonge man werk gemaakt van de slordige, handige, kleine juffrouw Winch. Dat was haar kruis. Maar zij liet er niets van blijken. Frisch en opgewekt vroeg zij Faye, of die al een geschikt en goedkoop onderdak had gevonden.

„Ik kom pas uit de stad....”

„Bedoel je Londen?”

„Ja — gek eigenlijk, dat je met „de stad” altijd Londen bedoelt!”

„Niet altijd. Je zult gauw genoeg merken, dat de „stad” de winkelstraten beteekent van iedere plaats, waar je woont,” zei Winchie. „Maar je zult wel wennen. Wees maar niet bang. 't Scheelt al een heel stuk, dat je al een goeden kennis op 't kantoor hebt.”

„O ja! Je bent erg aardig voor me geweest.”

„Ik bedoel mezelf niet — ik bedoel meneer Norton.”

„Dat is geen goede kennis van me,” zei Faye koel. Maar zij scheen weer de stem van Frank Norton te hooren, die openhartig, smeekend erkende: „U had me nijdig gemaakt in 't eerst,” en „Toen kende ik u nog maar pas.” Een beetje prikkelig ging Faye voort: „Ik had hem namelijk nooit gezien vóór Maandagavond — toen wandelde ik op den weg en hij wees me, waar ik heen moest.”

„O, was dat 't! Ja. Wel knap, voor een blonden man,” was de uitspraak van juffrouw Winch over meneer Norton. „Een man hoort donker te zijn, vind ik. Dan lijkt 't, of er een beetje meer in zit, geloof ik. En zoo heel knap hoeft hij voor mij ook niet te zijn. Ik kan die knappe jongens meestal niet uit-

* staan, ze verbeelden zich veel te veel, ze denken dat een meisje blij mag zijn, als ze tegen haar praten,” orakelde het Slonsje; misschien praatte zij zooveel over jonge mannen, omdat zij zoo zelden de kans kreeg, er tegen een te praten. Aandoenlijk, dacht Faye. „Ofschoon die meneer Norton nog lang de slechtste niet is. Dat voel je dadelijk aan, als je hem ziet, is 't niet zoo?”

„Dat zal wel,” zei Faye voorzichtig. Toen glimlachte zij. „In ieder geval voel ik 't bij jou aan!”

Zij gingen terug naar de bank. De nieuwe vriendin vernam, dat Faye nog steeds in het hotel verbleef, en beloofde hartelijk, Faye te komen helpen, na vijven, als de bank gesloten was, om „een aardig kamertje” te vinden.

Den grootsten dienst echter, van meer gewicht voor de nieuwe employé dan haar vriendin-in-nood vermoeden kon, bewees juffrouw Winch Faye dien middag nog, met theetijd.

TIENDE HOOFDSTUK

Tegen half vier beleefde Faye haar diepste ebbe. Uitgeput van geest en van lichaam (ondanks haar overvloedigen maaltijd) kon dit kind der weelde zich alleen nog maar verbazen over het uithoudingsvermogen der meisjes, voor wie dit eentonige gezwoeg tusschen vier muren alle dagen iets vanzelfsprekends was, en die geen reserve van geld en vrienden hadden om aan te spreken, als zij de proef soms moe werden. Voor die meisjes was het geen proef, geen koppig gebaar; het was hun eten, hun huur, hun kleeën. En toch, al die talloze werkende meisjes pakten iederen morgen hun zorgen in hun handkoffertjes, repten zich om het treintje van acht-vijftien te halen, worstelden door menschenmenigten heen om precies op tijd het kantoor te bereiken, volbrachten een zware dagtaak, en kwamen dan glimlachend weer te voorschijn, prettig om aan te zien en vurig uitzierend naar een goedkoop avondpretje; en zij leven door, onverschrokken, onverstoort, handig en vroolijk, en zij komen er.

Voor Faye Molliott, die óók zoo'n kranig, trouw, sportief zieltje had willen worden, was er een droombeeld vernield. Haar vader had gelijk gehad: zij was ongeschikt voor die arbeidsmarkt. Vernederd (en zonder in aanmerking te nemen, hoe ontstellend nieuw dit alles was, en hoeveel tijd er noodig moest zijn, om het karakter en den moed van zoo'n werkend meisje te vormen) vermaande Faye zichzelf, dat zij den voorgenomen tijd moest doorzetten, al was haar eerezucht nu al ingeslagen. Die acht weken lang zou zij zichzelf van negen tot vijf opsluiten in dit trieste verblijf, ondanks de spijtigheid van juffrouw Bligh, zou zij de attenties van meneer Sellars ontwijken en den goeden raad van Winchie aanvaarden, zou zij zorgen rond te komen met haar dertig shilling per week, en zich nauwgezet houden aan al, wat haar onberaden stap veroorzaakte. Zelfs dit: bevelen aannemen van den man Norton. Al wist zij, hoe bitter zij iedere seconde zou gaan verfoeien in dien tredmolen, die... Hier klonk, door het zenuwscheurende klapperen en tingelen van de schrijfmachines heen, de oproep van juffrouw Winch:

„Thee!”

Faye, gedrukt door den ongewonen arbeid en nog dieper gedrukt door de ongewone teleurstelling, had het wel kunnen uitschreeuwen van blijdschap bij het gezicht van die kopjes — uit hetzelfde warenhuis, waar zij haar nieuwe kleeën gekocht had.

(Wordt vervolgd)

TERNEUZEN

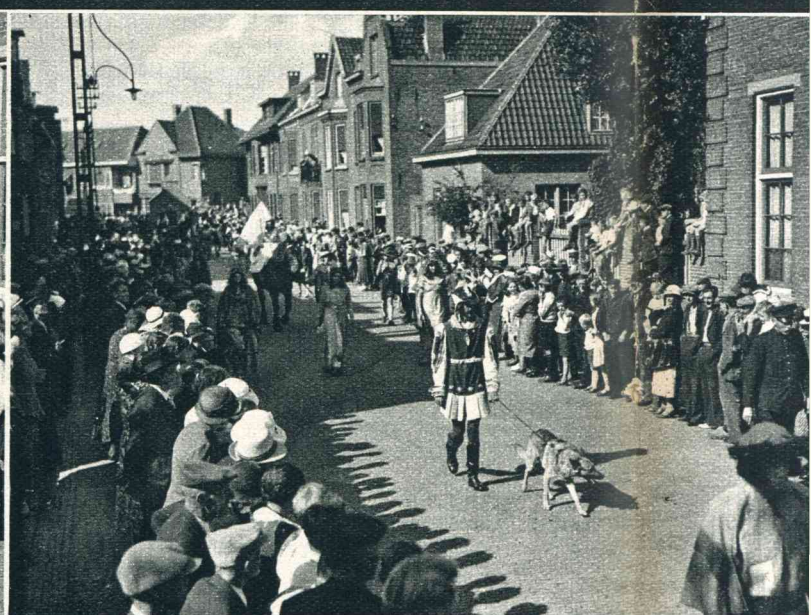
350 JAAR STAD

Praalwagen, voorstellende de „Vliegende Hollander”, het spookschip waarvan de kapitein klaarblijkelijk een Terneuzenaar was.

Terneuzen herdacht verleden week het feit, dat het voor 350 jaar stadsrechten kreeg. De geheele week is er feest gevierd, maar de historisch-allegorische optocht op Woensdag 5 September was wel het hoogtepunt van het feest. Kosten noch moeiten waren gespaard om dezen dag te doen slagen en gezien de keurige aankleding der historische figuren en de massa belangstellenden, die de optocht trok ook van buiten Terneuzen, mogen we van een groot succes spreken, waaraan de actieve winkeliers-vereeniging „Klimop” een ruim aandeel heeft gehad met den wakkeren voorzitter, den heer van den Bruele, aan het hoofd.

De graaf van Namen, die de eerste kerk in Terneuzen deed bouwen, mede op aandringen van Maria van Artois. De kerk volgt op deze groep.

De tweede groep stelde voor Maria van Artois met gevolg, die de bedijking van den polder, waarin Terneuzen is gelegen en die in 1274 was begonnen liet voortzetten.

De stoet die op Woensdag 5 Sept. bij gelegenheid van 't feit, dat Terneuzen 350 jaar geleden stadsrechten kreeg, uitrok, opende met een groep dijkwerkers, die voorstelden de eerste bouwers van Terneuzen.

De figuur van Willem van Oranje, die aan Terneuzen verschillende privileges schonk.

Een der eerste burgemeesters van Terneuzen, heer Serlippens, met echtgenoot en schepenen.

„Vliegende Hol-
arvan de kapi-
neuzenaar was.

D

Uit den reclame-optocht. Bakkersjongen met reuzentaart, voorafgegaan door twee bruidjes.

Hierboven rechts: De wagen van de winkeliersvereeniging „Klimop”.

De gracieuze figuur van Maria van Artois, vrouwe van Sluis.

n Artois met gevolg, die de bedijking
elegan en die in 1274 was begonnen,
tzetten.

Praalwagen met een voorstelling van de buitenplaats „de Moffenschans”. Prins Maurits en Jacob Cats brengen een bezoek aan Petrus Hondius, den bewoner van „de Moffenschans”.

Wolreclame, die met de kleuren van een regenboog 'n aardig effect maakte.

VROUWENLEVEN

EEN PAAR GEHAAKTE PANTOFFELS

die, nu we weer zoetjes aan naar den winter gaan, wel van pas zullen komen.

De hieronder beschreven pantoffels kunnen voor elke maat gemaakt worden. Men haakt daarvoor eenvoudig de zijanten korter of langer dan hierbij wordt opgegeven. Ook het teenstuk kan, zoo noodig, iets korter of langer gehaakt worden.

Men kan de pantoffels haken van wol of van onverschietbaar katoen en ook van macramé-koord.

Men begint bij den teen met 11 losse st., slaat den 1sten st. over en haakt 1 vaste in elk der 10 volgende st. Dan keert men het werk om en elken volgenden toer begint men met 1 losse st., haakt 2 vaste in den 1sten en den laatsten st. en 1 vaste in al de overige steken. Hiermee gaat men door tot men 30 st. in een toer heeft. Verder meerdert men om den anderen toer, tot men 40 st. in een toer heeft. Nu haakt men door zonder meerderen, tot men nog ongeveer 3 c.M. heeft gehaakt. Het voorstuk is dan klaar. Zoo noodig kan men het natuurlijk echter grooter of kleiner maken.

Is het voorstuk klaar, dan begint men aan de zijanten aldus: 18 st. haken, het werk omkeeren en bij den volgenden toer den eersten st. overslaan. Verder slaat men, aan den bovenkant bij elken toer weer 1 st. over, tot men nog 14 st. overhoudt. Hierop haakt men dan verder, zonder minderen, nog ongeveer 15 c.M. — of, zoo noodig, meer of minder. Bij den volgenden toer laat men aan den bovenkant 7 st. onbewerkt, keert het werk om, slaat 1 st. over en haakt in de overige st. Tot slot haakt men dan nog 1 toer over alle steken heen.

Nu haakt men den tweeden zijkant. De middelste 4 st. laat men onbewerkt en op de overige 18 st. haakt men op dezelfde wijze als bij den anderen zijkant. Alle minderingen komen natuurlijk aan den bovenkant.

Voor meerdere sterkte neemt men bij het haken teikens beide lussen der steken op.

De tweede pantoffel wordt op dezelfde manier gehaakt. Dan wordt het haakwerk goed gestreken en kan men de voorstukken versieren met 'n paar eenvoudige bloemetjes van kleurige wol of garen geborduurd.

Verder heeft men nu nog 'n paar zooltjes noodig, voering voor den binnenkant en linnen voor tusschenvoering.

Men knipt de voering naar het patroon van 't

breiwerk, waarbij men echter rondom 'n omslag rekent. Tusschenvoering en binnenvoering worden ieder apart van achteren dichtgenaaid en de naden goed opengestroken, het breiwerk wordt overhands dichtgenaaid. De tusschenvoering behoeft geen omslag. Men speldt ze, goed passend, op het breiwerk en naait ze hier en daar vast. Dan zoomt men de voering daar tegen aan. Nu worden de zooltjes nog aan het breiwerk vastgenaaid en de bovenkant van de pantoffels wordt omwerkt met 'n paar toertjes vaste steken in afstekende kleur.

In plaats van met 'n borduurseltje kan men de pantoffels ook versieren met 'n pompon. D.

HERFST EN WINTER

In het nieuwe mode-album „Winterweelde 1935” vinden we tal van fraaie modellen, welke te zamen een uitstekend beeld geven van de mode voor het nieuwe seizoen.

Bijzonder ingrijpende veranderingen vinden we er niet, maar er zijn véél kleine veranderingen op allerlei gebied.

Behalve het mantelcostuum, dat, over het algemeen, van sportieve allure is, handhaaft zich ook nog het korte jasje, de half lange mantel en — natuurlijk — de lange mantel.

De half lange mantel is vooral geschikt voor zeer groote en zeer slanke figuren, daar hij schijnbaar de lengte vermindert, terwijl een heel lange mantel het figuur grooter doet lijken dan het werkelijk is.

Een der nieuwste Parijsche ensembles is een blauw met wit geruite japon, aan den hals afgewerkt met een reusachtigen geruiten strik, waarbij een eenvoudige, tamelijk wijde donkerblauwe driekwart-mantel wordt gedragen. Ook gestreepte met effen stoffen leenen zich prachtig voor dergelijke ensembles.

De tuniek, eveneens flatterend voor groote gestalten, vinden we bij de nieuwe modellen ook weer terug hier en daar.

In ons nieuwe mode-album vinden we trouwens modellen voor allerlei figuren, voor allerlei leeftijden. Bij zorgvuldig kiezen moet iedereen hier iets kunnen vinden dat flatterend is voor de eigen persoonlijkheid.

Er zijn raglan-mouwen en garneeringen van de bovenmouw, waardoor de schouders eenigszins verbreed worden, maar er zijn ook glad ingezette nauwsluitende mouwen, meer geschikt voor zwaardere figuren — en het eene is even modieus als het andere.

Er zijn moderne modellen, speciaal ontworpen voor zware figuren en er zijn even moderne toiletjes welke, door coupe en garneering, het figuur meer volheid geven.

Er zijn mantels en mantelcostuums, gegarneerd met bont, maar er zijn ook zeer chique modellen zonder eenige bontgarneering.

We beelden uit „Winterweelde 1935” vooreerst 'n paar modellen af van lange mantels.

Ons eerste model, ontworpen in melange stof, heeft 'n kleinen bontkraag, ingezet

in de halsopening. De mantel is verder, langs heel den voorkant, op de mouwen, op de ceintuur en op de groote, opgenaaide zakken versierd met stiksels. Deze mantel wordt gesloten met de ceintuur, terwijl de 3 knopen op 't voorpand slechts ter versiering dienen.

Het patroon van den mantel is verkrijgbaar in de maten 40, 42, 44 en 45.

Benodigd 3 M. stof van 1.40 M. breedte.

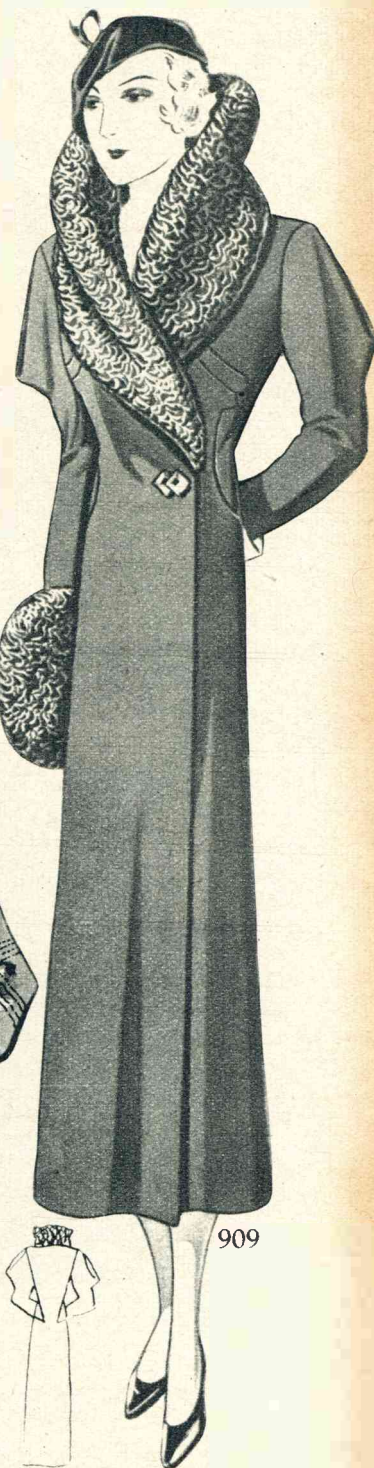
Ons tweede model, van donkere stof, heeft een grooten persianer kraag.

Deze mantel is bijzonder fraai van coupe, terwijl de groote plooi in de bovenmouwen er 'n extra elegance aan verleent. De mantel wordt met één knoop gesloten en zal, ook voor eenigszins zware figuren, flatterend blijken.

Het patroon ervan is verkrijgbaar in de maten 42, 44, 46 en 48.

Benodigd: 3 M. stof van 1.40 M. breedte.

Het hierbij afgebeelde mantelcostuum werd ontworpen van tailleurstof, voor jonge, slanke figuren. Met de groote revers, de opgestikte zakken, de

906. Mantel van melange-stof met kleinen staanden bontkraag en opgenaaide zakken, versierd met stiksels.

909. Elegante donkere mantel met grooten persianer kraag.

910. Sportief mantelpakje van tailleurstof. De rok ervan bestaat uit twee banen en heeft plooiën opzij. Het manteltje heeft opgestikte zakken.

1041 Vest-blouse met revers en kraagje. Sluiting van knopen en knoopsgaten.

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan het mode-album „Winterweelde”, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor complets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avond-jasjes en kinderkleding. Bij bestelling vooral opgeven het gewenschte maatnummer.

Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger: door girostorting op No 142700; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels aan het

PATRONENKANTOOR „PANORA”

Nassauplein 1, Haarlem,

waarbij 10 cts extra voor toezending per post verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

plooi in den rug en de sluiting met ceintuur van het manteltje, maakt het geheel een sportieven indruk. De rok, uit twee banen bestaande, heeft twee plooiën opzij. Patroon verkrijgbaar in de maten 40, 42 en 44.

Benoodigd: 2.75 M. stof van 1.40 M. breedte.

De vestblouse, waarvan we hierbij een foto geven, is geschikt voor allerlei figuren, en ik geloof, dat ik dit model, dat ook geschikt is om bij kille dagen in huis over een japon te worden gedragen, gerust mag aanbevelen voor zware figuren. De lange revers, de sluiting met knopen en het van voren in twee punten uitlopende schootje geven een effect van slankheid.

Het patroon ervan is dan ook verkrijgbaar in allerlei maten: 40, 42, 44, 46, 48 en 50.

Men heeft er 2 M. stof voor noodig van 1 M. breedte.

PAULA DEROSE.

EEN GEBREID SCHOORSTEENKLEED

Wanneer men zelf een schoorsteenkleed wil breien, lijkt mij de meest geschikte manier daarvoor wel een breiwerk in strepen. Men kan er verschillend materiaal voor gebruiken, waarvan frotté-zijde wel het mooiste is en onverschietbaar katoen het sterkste, goedkoopste en meest praktische.

Zoo'n schoorsteenkleed wordt dwars gebreid en zelf bepaalt men het aantal steken, dat men ervoor op moet zetten, naar gelang van de breedte van den schoorsteenmantel en naarmate men het kleed meer of minder wil laten overhangen.

Het mooiste lijkt mij zoo'n kleed, wanneer men rechts breit aan den linkerkant en averchts aan den rechterkant, zoodat men daar enkel aversteken krijgt, die 'n dicht mooi weefsel vormen, vooral wanneer het kleed van frotté-zijde wordt gebreid.

Een belangrijk iets is natuurlijk de samenstelling der kleuren. Men moet daarbij altijd rekening houden met de andere kleuren welke overheerschen in de kamer, waarvoor de schoorsteenlooper is bestemd.

Een mooi geheel, dat wel voor vele kamers geschikt zal zijn, verkrijgt men door een combinatie van bruin, beige en steenrood, die men verwerkt op de volgende wijze:

Men zet, met bruin, het benoodigde aantal steken op en breit 20 toeren aver. aan den rechter en r. aan den linkerkant, beginnende met aver. Dan breit men 4 toeren beige, waarvan de 1e toer aan den rechterkant r. gebreid moet worden. Den 1en toer van 'n nieuwe kleur breit men steeds r. aan den rechterkant, omdat men anders geen glade afscheiding krijgt. Volgen: 20 toeren bruin, 4 beige, 8 rood, 4 bruin, 12 rood, 4 bruin, 40 beige.

Deze 40 toeren beige vormen het midden van het patroon, waarna men dus verder breit in omgekeerde volgorde, dus: 4 bruin, 12 rood, 4 bruin, 8 rood, enz.

Heeft men alle strepen van het patroon gebreid, dan volgen na de laatste 20 toeren bruin weer: 4 beige, 8 rood, 4 bruin, enz.

Men werkt den looper af met 'n aangeknoopte franje in de kleuren der strepen. Ook kan men den bruinen rand onderlangs laten doorloopen. Men breit aan den onderkant van het kleed dan telkens 20 steken bruin, waarvan men den draad telkens om dien van de andere kleur heenslaat, wanneer men daarmee begint te breien. (Anders krijgt men daar een opening). Bij zulk een bruinen rand wordt ook heel de franje bruin.

Men verkrijgt eveneens een goed effect met deze streep, wanneer men bruin en steenrood met elkaar verwisselt.

VLEESCHPANNEKOEK

Men maakt een beslag van 1 ons bloem, 1 ei, 3 d.L. melk, ongeveer 1 afgestreken lepel boter en 'n snuifje zout.

Ei en zout worden goed geklutst, waarna men er 'n scheutje melk bijvoegt. Dan roert men er met 'n houten lepel de bloem door en klopt alles tot 'n glad deeg, dat men langzamerhand verdunt met de overige melk.

Voor het vulsel heeft men noodig: 1 1/2 à 2 ons vleeschresten, fijn gehakt of gemalen, 1 1/2 d.L. verdunde jus, bouillon of melk, 1 1/2 afgestreken lepel bloem en 1 afgestreken lepel boter.

Men roert de boter met de bloem boven een klein pitje, voegt daar, langzamerhand, de vloeistof bij en laat alles even doorkoken, waarna men er het vleesch doorheen roert. Deze farce maakt men op smaak af met peper, zout, nootmuscaat en gehakte peterselie.

Met de helft van de boter bakt men nu de helft van het beslag tot een stevigen pannenkoek, liefst met 'n deksel op de pan, daar de koek slechts aan één kant gebakken wordt en toch door en door gaar moet wezen. Men schuift den koek dan, met den gebakken kant, op een verwarmden schotel en bakt de andere helft van het beslag op dezelfde manier.

Intusschen bestrijkt men den eersten pannenkoek met de warme farce en legt den tweeden met den ongebakken kant daar boven op.

Men snijdt dezen gevulden pannenkoek, bij het voordienen, in punten.

AGNES.

NUTTIGE WENKEN

Metalen ringen moeten voor 't wasschen worden afgetornd; beenen ringetjes kunnen aan de gordijnen blijven.

Vitrage kan men 't beste halfnat strijken met een heet strijkijzer. Bij de breede zoomen beginnen en in de lengte naar boven strijken. Men gebruikt hiervoor het best 'n gewone tafel, waarover een molton deken is gelegd.

EEN PRACTISCH THEEMANDJE

Voor dezen theepotwarmer hebben we noodig een klein rieten mandje wit of bruin, satinet, of zijde, of een andere stof voor de bekleding.

We maken eerst een plak zoo groot als de bodem van het mandje, bestaande uit twee laagjes stof met een laag watten ertusschen. U kunt een dikke laag gebruiken om den bodem op te vullen. Vervolgens nemen we twee rechthoekige lappen satinet of zijde met een laag watten ertusschen; een flink laagje, doch niet te dik.

Het vel watten wordt onder en opzij 1 cM. kleiner dan de stof, hetgeen noodzakelijk is, voor den naad opzij en voor het aanzetten aan de bodemplak.

De uitgewerkte rand bovenaan is ook alleen van 2 lagen zijde, daar komen dus geen watten tusschen. U rijgt de drie lagen stevig op elkaar, in 't midden hier en daar ook een paar rijgsteek, zoodat de drie lagen niet verschuiven kunnen. Zie fig. A.

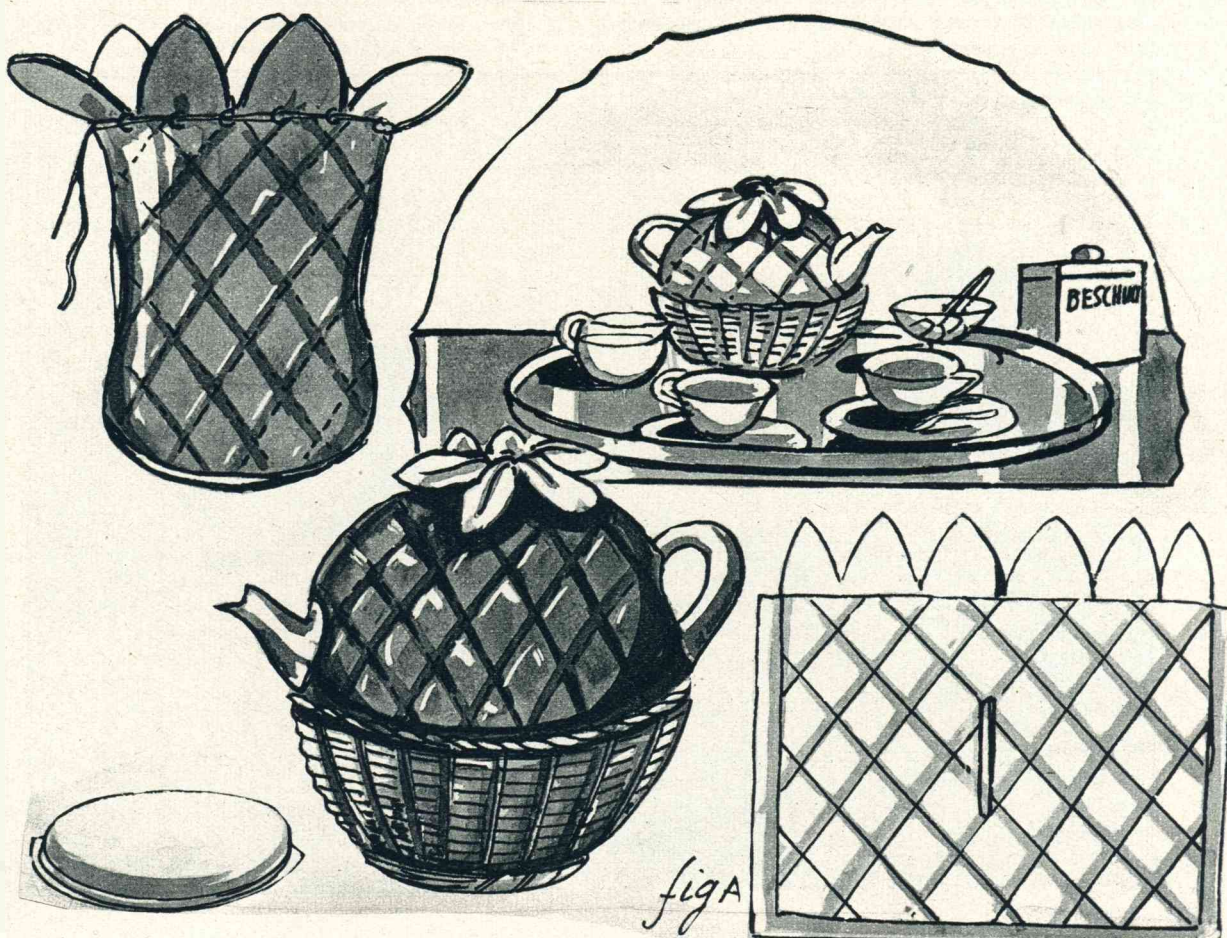
Het is b.v. aardig een buitenkant van havanna-bruin te maken en een binnenvoering van hoog geel. Een opening voor den tuit wordt nu precies in 't midden gemaakt door een inknip door de drie lagen. Daarna worden de ruiten gewerkt met een fijnen rijgsteek met borduurkatoen in geel. Deze ruiten worden zeer regelmatig gewerkt en door de drie lagen heen. Vervolgens wordt de warmer rond dicht gestikt, door de zijnamen op elkaar te leggen, een opening latend voor het oor van den theepot.

De schulpen worden afgewerkt met een boorlintje en eveneens de opening van den tuit en het oor.

De opstaande kant wordt nu aan de bodemplak gezet. De bodembekleding maken we met een paar steken vast op den bodem van het mandje en men kan daar desnoods wat lijm voor gebruiken.

Een koordje wordt door den bovenkant gehaald, door kleine beenen ringen, en de theemuts kan zodoende van boven afgesloten worden. De geschulpte bovenrand komt nu als een gele bloemkrans op de bruine zijde te liggen, hetgeen een aardig effect maakt.

D. D. L.

WAAROM HIJ VLUCHTTE

DOOR ELISAB. MARC.

Het is geen gewoonte van scheepskapiteins om zich te bemoeien met de liefdesaangelegenheden van hun officieren, en collega's hebben me al dikwijls voor gek verklaard, als ik mezelf in moeilijkheden stak om een derden stuurman er uit te halen, maar ik heb me er nooit veel van aangetrokken, vooral niet van het vreemde en ridderlijke avontuur van Croft.

Croft was leerling-stuurman. Hij was jong en populair, ofschoon hij ons dikwijls er hopeloos tusschen nam en hij ons herhaaldelijk in lastige situaties bracht door de gekke en ondoordachte dingen, die hij iederen keer uitspookte. De eerste stuurman kende hem al drie jaar, en hij zei, dat Croft altijd even jong en gek bleef; niemand van ons geloofde trouwens dat hij ouder werd, totdat die geschiedenis met Loie kwam, waarin ik Croft als een der mooiste en nobelste menschen leerde kennen, die er bestaan.

Wij ontmoetten Loie op een zonnigen dag in Juli, ergens in King William Land. Zij stond plotseling voor ons, als een zachte verschijning met een lieven lach, die in dat barre, onvriendelijke land heelemaal niet thuishoorde. Zij was knap, buitengewoon knap, en nog jong; zij leek achttien, maar ze was drieëntwintig. Sankey, Croft en ik gaapten haar met open mond aan, want een dergelijke schoonheid is een ongewoon verschijnsel in die streken.

„Hallo, waar komt u vandaan?” vroeg ik onnoozel.

„Hallo, hoe gaat 't met u?” vroeg zij terug. „Ik kom van Crossley Punt, daar woon ik met mijn vader, een bonthandelaar. Ik ben Loie Fayne.”

„O, Fayne, dan heb ik wel van uw vader gehoord,” zei ik, en ik wou tegelijk, dat ik m'n mond gehouden had, want Fayne, rooie Fayne, stond bekend als de man met het afschuwelijkste humeur in het heele Noorden, en aan het trekken van haar mond zag ik, dat zij van die reputatie ook op de hoogte was. Vroeger was hij groothandelaar in Quebec geweest, maar de man was door zijn humeur zoo onmogelijk in den omgang, dat hij zich van iedereen vervreemde en ten slotte geen andere keus had, dan zich te vestigen in King William Land, in het Noordelijkste gedeelte van Canada, dicht bij de Noordpool dan bij de beschaafde wereld. Zijn jonge vrouw nam hij mee, maar zij stierf twee jaar na de geboorte van Loie, die in alles haar evenbeeld was. Met grimmige zorg waakte Fayne over zijn dochter; hij liet haar zelden alleen, maakte haar het verblijf in het barre land zoo gemakkelijk mogelijk en zorgde, dat zij in haar ontwikkeling niet achterbleef

bij de meisjes in meer bewoonde streken; hij had een zware vracht boeken uit Quebec meegenomen naar de Noordelijke woestijn.

En dit opgewekte, frissche en buitengewoon knappe meisje was dus Loie Fayne; wij stelden ons aan haar voor, en ik vroeg waar haar vader was. Zij wees naar enkele groote rotsblokken op het strand: „Hij is daar aan het visschen; we kwamen hier een dag als een soort vakantie. Vader vischt graag, en er is hier meer visch dan 'n mensch kan vangen.”

Op dat oogenblik werd 'n korte, gedrongen gestalte op de rotsblokken zichtbaar; de man naderde ons, en het was, toen hij binnen gezichtsafstand kwam, meer dan duidelijk merkbaar, dat hij zich niet bijster verheugde over de ontmoeting van zijn dochter. Ik begreep, dat hij Loie dadelijk weer zou meenemen, ik begreep ook, dat zij blij was weer eens met beschaafde menschen te spreken, hetgeen zij misschien drie of vier keer per jaar deed, en ik besloot Fayne vóór te zijn.

„Meneer Croft,” zei ik, „wilt u juffrouw Fayne naar het schip begeleiden?” — Zij en Croft, zag ik vlug, wisselden reeds verlegen lachjes — „En meneer Sankey, wilt u aan den hofmeester zeggen, dat hij voor twee man meer moet dekken? Ik kom dadelijk met meneer Fayne.”

Loie en Croft waren reeds in de boot om naar het schip te roeien, toen ik met een onschuldig gezicht op Fayne toeliep, kennis met hem maakte en hem vertelde, hoe vereerd wij waren, dat zijn dochter de invitatie had aangenomen om met ons aan boord te lunchen. Hij keek mij eens aan, gromde wat, maar vond het blijkbaar toch te erg, om Loie terug te roepen; met een stuursch gezicht wachtte hij tot de sloep terug was, stapte in en ging zelf aan het roer zitten. Als ik iets zei, scheen hij me niet te hooren of antwoordde met een brommerig ja of nee.

Aan tafel was het gezellig, ofschoon Fayne daartoe allesbehalve meewerkte; het was duidelijk, dat hij zich ergerde en nijdig op zichzelf was, dat hij zich door onze uitnoodiging had laten overrompelen; hij zei niets en keek af en toe met 'n donkeren blik naar Loie. Maar zijn dochter genoot; en hoe nijdiger Fayne werd, hoe duidelijker ik zag, dat Loie gelukkig was met dit uurtje van gezelligheid en vroolijk gepraat, hoe vaster mijn besluit werd, om haar nog meer van die uurtjes te verschaffen. Wij moesten hier drie dagen blijven, en ik zou wel zorgen, dat die dagen voor Loie heel vroolijk en mooi zouden zijn.

Het viel nogal mee, om Fayne's stilzwijgende

medewerking daartoe te verkrijgen, want ik ontdekte spoedig zijn zwakke punt: boeken. Hij snakte naar uitbreiding van zijn bibliotheek, en ik had een flinke verzameling aan boord, gevormd vanaf mijn eerste reis met deze boot. In den loop der jaren had ik honderden deelen bij elkaar gekocht, verzameld en „geleend”. Bovendien wist ik in de buurt een riviertje, dat letterlijk wemelde van visch — ik vertelde het aan Fayne, en het gevolg was, dat hij zijn dagen verdeelde tusschen visschen en boeken uitzoeken. Ondertusschen werd ieder vrij uurtje door Sankey en Croft gebruikt om met Loie te wandelen en te visschen; het meisje was dol gelukkig, zoo gelukkig als een kind, dat voor 't eerst in zijn leven met andere kinderen kan spelen.

In 't begin was zij voor iedereen even gul met haar lachjes, maar spoedig meende ik op te merken, dat zij 't liefst met Croft uit wandelen ging, hetgeen mij overigens niets verbaasde, want in leeftijd kwam hij het meest met haar overeen. Fayne moet het ook gemerkt hebben, maar de boeken en 't visschen schenen voor hem een te sterke attractie te zijn, om naar zijn standplaats terug te gaan en een einde aan Loie's gelukkige vakantie te maken.

Maar op den vierden dag — ik had mijn verblijf onbepaald verlengd, omdat ik met Fayne overeengekomen was een voorraad bont van hem te koopen, die eerst door een Eskimo van zijn standplaats gehaald moest worden — op den vierden dag dus gebeurde er iets ernstigs. Loie was met Croft aan land; ik had hem den geheelen dag verlof gegeven tot zes uur; maar aan het diner om zeven uur was hij er niet, Loie miste ik eveneens aan tafel, en ik miste ook iets anders. Ik had voor het diner twee van onze laatste drie geconserveerde kippen besteld, maar inplaats daarvan diende de hofmeester zijn eeuwige blikjes zalm op. Ik wilde hem uitleg vragen, maar een opmerking van Sankey deed mij de zaak vergeten, tot ik er 's avonds, omstreeks tien uur, plotseling weer aan dacht.

„Waarom hadden wij geen kip vanavond, hofmeester?” vroeg ik Cargil.

„De kok kon ze niet vinden, kapitein,” antwoordde hij met zijn gewone nuchtere gezicht. „Hij was ze kwijt.”

„Je tante! Morgen wil ik ze op tafel zien. — Is meneer Croft al lang terug?”

„Nog niet, kap'tein.”

„En meneer Fayne?”

„Die is vanmorgen weggegaan om te visschen, verderop in het riviertje. 't Zou wel middernacht worden vóór hij terugkwam.”

't Beviel mij heelemaal niet. Zoo onnadenkend als Croft steeds handelde, was hij altijd stipt op den dienst geweest; nu herinnerde ik mij ook, dat hij den vorigen dag niet zoo luidruchtig was geweest als anders, terwijl ook Loie minder opgewekt had gedaan. Zij zouden toch niet...?

„Wat is er nog meer weg behalve die kippen?”

„Hoe bedoelt u?” vroeg Cargil terug.

„Alles,” brulde ik woest. Cargil met z'n onnoozelheid bracht je altijd buiten jezelf. „Wat hebben ze nog meer meegenomen?”

Het antwoord van den hofmeester maakte mijn vermoedens tot zekerheid. „'n Massa blikjes, kap'tein, en flink wat water. 'n Slee met volledige uitrusting, zes honden, en uw beste horloge, den chronometer.”

Ik ging naar Sankey en vertelde hem alles, maar hij gaf mij weinig troost. „Dan krijg ik ten minste rust, als die vent met zijn gekke streken van boord is. En voor de rest moet Fayne 't maar uitzoeken.”

„Maar die komt niet vóór middernacht terug, en dan hebben ze al een mooien voorsprong. Ze gaan natuurlijk naar Kent en dan op een of ander schip naar Herschel, en als we ze ooit inhalen, hebben ze al lang iemand gevonden om ze te trouwen. — En wat doen we met Croft? 't Is gewoon desertie.”

„Wacht tot Fayne terug is, kap'tein,” herhaalde mijn eerste stuurman. „Dan zal er herrie genoeg zijn.”

Door Nederland. In het vriendelijke Montferland.

Door Nederland. Gezicht op Steenwijk.

Dat was er inderdaad, toen onze grimmige gast van de vischvangst terug kwam. U begrijpt wel ongeveer, wat iemand met zoo'n humeur er uitgooit, als hij hoort dat zijn dochter weg is, en ik zal het dus niet herhalen. En toch, na zijn eerste ontploffing over mij, de heele bemanning en de slappe discipline op mijn schip, voelde ik iets als medelijden met den man; Loie was alles wat hij had, en de wetenschap dat een lief meisje als Loie door het Noorden zwierf. . . . Ik zou het ook moeilijk hebben kunnen dragen.

„In ieder geval zal Croft zoo goed mogelijk voor haar zorgen,” waagde ik op te merken.

„Kan me niet schelen,” snauwde hij. „Ze heeft niet weg te lopen. Verleden jaar wou ze met Jim Cade trouwen en . . .”

„Wat is daar op tegen?” vroeg ik. „Jim Cade ken ik; 'n beste kerel.”

„Maar ik wou het niet hebben. Ze trouwt niet. Af! — Ik ga ze achterna.”

Hoewel ik ten slotte geen schuld had aan Croft's plotselinge uitstapje, voelde ik me verplicht, met hem mee te gaan. 't Had bovendien zijn voordeel, zooals ik later merkte, want Fayne was geen ervaren ijs-reiziger. Hij bleef bijna altijd op zijn standplaats en kocht zijn bont van Eskimo-jagers, zoodat hij niet al te best schoot en geen onder-vinding in 't trekken had. Zooals ik gedacht had, waren Loie en Croft naar het Noorden getrokken om ons te misleiden, en daarna in een boog naar het Zuiden afgedaald; zij hadden moeite gedaan om hun sporen te doen verdwijnen, maar zij konden mij toch niet misleiden. Ze hadden bijv. vergeten de ijsblokken te verspreiden, waarmede zij hun tent op den bodem hadden verzaard, en ergens vond ik nog flauwe sporen van vuur, waar zij hadden gerust om te eten. Ik kon af en toe een omweg maken, zonder dat Fayne het merkte, om hun meer tijd te geven.

Zij waren op zee gegaan, en ik begon voor hen te vreezen, want in dezen tijd is het ijs op zee gevaarlijk, vooral voor onervaren reizigers' zooals Loie en Croft, die eigenlijk nog kinderen waren. Fayne zei niet veel; slechts vroeg hij me af en toe,

hem het spoor te wijzen, dat ik volgde; overigens keek hij zwijgend en grimmig voor zich uit, at bijna niet en uitte soms een vervensching voor Croft. Ik werd bang voor de ontmoeting; Fayne zou niet tegen een moord opzien, als hij er de kans toe kreeg.

Zoo trokken wij twee dagen moeizaam met de slede over het ijs, dat op verschillende plaatsen onder water stond. Den derden dag kreeg ik zekerheid, dat de twee vluchtelingen naar Kent trokken, zooals ik dadelijk vermoed had, maar ook zag ik, dat wij, ondanks mijn voorzorgen, op hen wonnen, want het spoor werd verscher. Als zij geen pech hadden en niet door voedselgebrek werden gedwongen om een beer of een rob te schieten, hetgeen wel vertraging zou geven, konden zij in een dag de kust bereiken en scheep gaan naar Herschel. Croft had natuurlijk uitgerekend om daar te zijn, als de boot naar Herschel, die maar eens per week voer, vertrok; als zij vóór ons de kust bereikten waren zij veilig, want in een week konden zij gemakkelijk hun doel bereiken. Maar ik vreesde het ergste; het spoor vertelde mij, dat zij slechts zeer langzaam vorderden; wij zouden ze gemakkelijk inhalen.

En het was zooals ik vreesde; toen wij na een onrustigen nacht 's morgens den tocht voortzetten, meende ik na enkele uren in de verte twee figuren en enkele honden te zien. Fayne zag ze ook; hij vroeg mijn kijker, tuurde er lang naar — en zuchtte verlicht; het was mij opgevallen, dat hij den derden dag reeds veranderd was, dat hij minder woede voelde tegenover Croft dan bezorgheid over zijn dochter. Zelfs had hij enkele opmerkingen gemaakt, dat er wat hem betrof kon gebeuren wat wilde, als hij Loie maar terugvond; ook deze grimmige kerel hield zoo veel van zijn kind, dat hij alles wilde vergeten, indien hij haar weer veilig terugzag. Niettemin vreesde ik toch een ontmoeting met Croft; Fayne's woede mocht opnieuw opvlammen. . . .

Een hooge stapeling van opgestuwde schotsen onttrok na een half uur de vluchtelingen aan ons

oog. Het kostte ons drie uur om die barrière te bereiken; toen ik er eindelijk boven op stond, waren Loie en Croft verdwenen! Niets was er op het ijs te zien; doch toen ik aandachtiger keek, meende ik op het ijs, dicht bij de kust, een menschelijke gestalte te zien liggen. Het kostte mij weer enkele uren om daar te komen, en te ontdekken, dat 't een list was: ik vond alleen een stuk van een tent, dat in den vorm van een menschelijke figuur was gerold. Slechts tien minuten verder was de kust: een kaap stak er omhoog, en aan de andere zijde van die kaap, wist ik, was het open water.

Ongerust ging ik terug naar Fayne, die moedeloos bij de ijsbarrière was gebleven om te rusten. Hij wees me zwijgend op een schip, dat juist buiten de kaap zichtbaar was geworden.

Alleen kwam ik vier dagen later op mijn schip terug; Fayne wilde niet mee en was dadelijk doorgereisd naar zijn standplaats. Nauwelijks was ik mijn hut in, of er werd geklopt. Croft kwam binnen. Verlegen, zonder zijn gewone luidruchtige opgewektheid, groette hij me.

„Vertel maar,” zei ik, zoo kalm mogelijk. „Ik luister. Heb jij die pop van zeildoek gemaakt?”

„Ja, kap'tein. 't Was alleen om u en Fayne op te houden. Ik zei tegen Loie: als je vader en de ouwe. . . ik bedoel u, als u en Fayne. . . . enfin, ik heb me verborgen, en Loie kon juist op tijd op het schip komen, en daar wachtte Jim Cade op haar. Over twee dagen, als ze landen, gaan ze trouwen en Loie zou een brief aan haar vader schrijven, en als hij het goed vindt, komen ze over een half jaar terug.”

„Maar,” vroeg ik verbaasd, „Jim Cade? Trouwt ze met Jim Cade? Ik dacht dat jij. . . .” Onthutst brak ik af, nijdig dat ik zoo ontactisch was geweest. Ik keek Croft aan; de jongensachtige uitdrukking was uit zijn gezicht verdwenen; hij was man geworden; in zijn oogen lag de pijn van verloren liefde. Er zullen niet veel nobele kerels zijn als hij, die met het liefste meisje ter wereld vluchtte, om haar met een ander te kunnen laten trouwen.

„Zoo is 't, kap'tein,” zei hij. „Enfin, ik ben weggegaan, d'r zal wat voor me opzitten.”

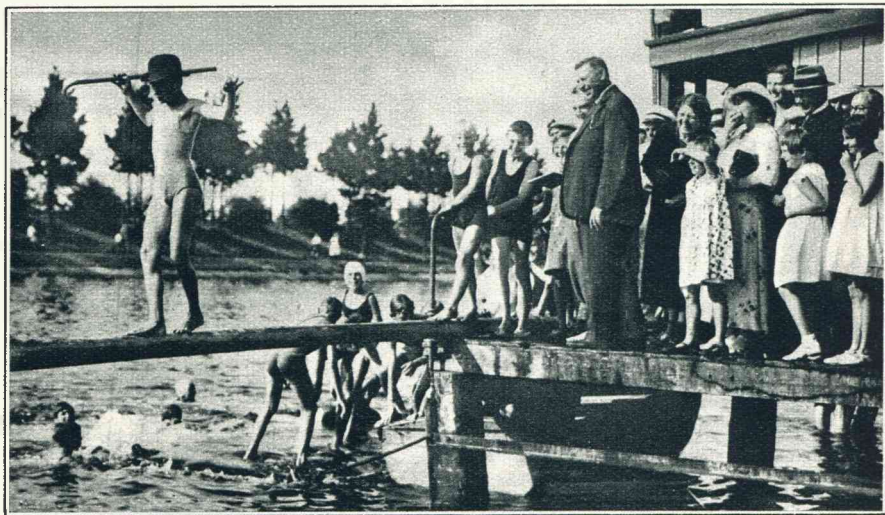
Zeeuwsche Sport

Kent gij uw eigen land? Kent gij uw eigen volk? Deze vraag stelt men zich, wanneer men eens bij hooge uitzondering doordringt in wat we plegen te noemen de „binnenlanden”. We hebben Westelijk Zeeuwsch-Vlaanderen doorkruist en een bezoek gebracht aan de kleinere plaatsen en gehuchten. We hebben kennis gemaakt met de binnenwegen, welke nu nog begaanbaar zijn, maar over een paar weken zijn herschapen in een modderpoel. De schoonheid van het landschap komt pas tot uiting op deze wegen en men moet dan ontdekken, dat de hoofdweg, hoe mooi ook, betrekkelijk in dit opzicht nog arm is. De menschen in Zeeuwsch-Vlaanderen zijn vriendelijk en hulpvaardig overal, maar de menschen, die in de gehuchten wonen, zijn weer anders. Daar is alles nog méér ingesteld op het „helpt elkander”. Het is niet gemakkelijk om den weg te vinden, maar dit hoeft u niet af te schrikken om straks den naderenden herfst te gaan bekijken in het Zeeuwsch-Vlaamsche landje, want men zal er u gerust doorheen helpen, zelfs heele stafkaarten voor u in het zand teekenen. Maar wij waren niet gekomen om te kijken naar het landschap, noch om een studie te maken van de bewoners van dit land. Er was ons ter oore gekomen, dat er op die heel kleine plaatsjes nog wel copie was voor onze sportpagina. Daarom zijn we er gaan kijken en hebben we eens gesproken met verschillende sportenthousiasten. We konden ze vinden op de voetbalvelden, want ook hier is Koning Voetbal heerscher. We hebben niet goed begrepen, hoe het wel mogelijk was, dat in gehuchtjes van 10 huisjes en minder groot een voetbalelftal kon huizen. Als je er echter, zooals wij, de gebeurtenis van den dag brengt een auto, dan pas kom je te weten, wat er in 10 huisjes kan wonen. Dan zie je en hoor je, hoe het mogelijk is, dat er een voetbalclub bestaat. Er wordt enthousiast gewerkt op die kleine plaatsjes. Men heeft er geen andere afleiding en kan zich daarom wijden aan de sport, maar dan ook alleen, wanneer allen, die daarvoor in aanmerking komen, hun medewerking verleenen. We hebben ze bezig gezien met kalk en schoppen, met hamer en spijkers om straks, als ook voor hen de competitie begint, gereed te zijn. Middelen om het werk te laten doen, zijn er niet, daarom doet men het zelf en men doet het graag. Een stuk weiland, waarop het vee gedurende de week loopt te grazen, is voor een gedeelte door middel van kalklijnen en een paar goalpalen omgetooverd in voetbalveld. Weinige velden zijn geschikt voor het spel, maar men moet roeien met de riemen, die men heeft. Zoolang de toestand van het terrein geen gevaar oplevert voor ongelukken, moet er genoeg mee genomen worden. Meestal mogen de gebruikers er niets aan veranderen, daar de eigenaar hertegen opkomt, maar op de plaatsen, waar ze meer vrijheid van handelen hebben, is te constateeren, dat de velden direct veel beter zijn. Men ziet wel in, dat het zoowel voor eigen bestwil is als voor dien van de tegenpartij, dat het veld in goede conditie wordt gehouden. Er is geen enkel „biljartlaken” bij, maar wel zijn er enkele terreinen, welke gerust gezien mogen worden en op andere plaatsen doet men, wat er gedaan kan en mag worden om verbetering te brengen.

Overal waar men komt hoort men klagen over de financiën en velen hebben nog niet de overtuiging op de kleinere plaatsen, dat zij straks een behoorlijk elftal zullen kunnen samenstellen. Het ontbreekt aan menschen en geld, maar de menschen komen wel weer opdagen, zoodra we aan het spelen gaan. We mogen hopen, dat 't den werkers op de kleine plaatsen gelukken zal, het hoofd boven water te houden, opdat de sport dezen menschen de gelegenheid kan geven tot een nuttige afleiding, en hen helpt, hun isolement wat te verbreken.

Aan het eind van onzen toer kwamen we in Groede terecht en daar ontmoetten we eenige bekende gezichten uit de atletiekwereld. Een troep stoere „E.M.M.'ers” en eenige dames van „Achilles” hadden de reis naar Groede ondernomen om in een gezelligen kamp elkaar op het atletiekveld van ODIDAS te bestrijden. Er was weinig bekendheid gegeven aan deze wedstrijden en daarom is het wel zeer toevallig, dat we hier aan landden en dezen wedstrijd „ontdekten”. Het viel ons onmiddellijk op, dat er behalve van de bovengenoemde vereenigingen, nog slechts één lid van Zeelandia-Hansweert aanwezig was en van de organiseerende vereeniging, welke nu eenmaal niet groot is, nog een paar menschen. Het is jammer, dat niet meer steun verleend wordt aan de initiatiefnemers, door in groteren getale voor dergelijke wedstrijden in te schrijven. Ook de Z.A.B., of hoe men deze organisatie tegenwoordig noemt, toont niet veel belangstelling voor dergelijke wedstrijden, getuige het feit, dat geen enkele officieele vertegenwoordiger van dien bond aanwezig was. Wij achten het toch wel noodzakelijk, dat in een gebied als Zeeuwsch-Vlaanderen wat propaganda gemaakt wordt en daarvoor zijn juist dergelijke wedstrijden zeer geschikt. De leiding daarvan moet dan uitgaan van de organisatie, welke in een bepaald gebied als leiding gevend lichaam is aangewezen. Ten slotte heeft men er zich in Groede niet te veel om bekommerd en een prettigen sportmiddag gehad, welke geheel naar wensch verliep. De prestaties waren niet alle even schitterend, doch dit mag voor een goed deel worden toegeschreven aan gebrek aan voldoende strijd, waardoor verschillende nummers meer demonstratie dan wedstrijd werden. Anderzijds was ook het veld niet van zoo prima conditie. Het is van weinig belang, de prestaties te memoorenen, daar geen der atleten bijzondere prestaties leverde. De dames van Achilles met één particuliere inschrijfter en de leeren van E.M.M. zijn in Groede propaganda wezen maken voor de atletiek en dat is op het moment nog het voornaamste. Niet de prijzen, niet de prestatie alleen was het doel, doch boven alles was de bedoeling, de jongere Groedenaren tot de atletiek te brengen en al melden zich maar een paar nieuwe atleten aan, dan is er toch reeds een goed stuk werk verricht.

Zeelandia-Middelburg 2-6. De twee oude rivalen uit Middelburg ontmoetten elkander weer voor het eerst na jaren voor den eindwedstrijd om den Z.V.B.-beker op Walcheren. Zeelandia moest de meerderheid van Middelburg erkennen, maar over 't algemeen werd bij deze spannende en eenigszins gespannen ontmoeting fair gespeeld, wat een zeer-groote verdienste van de spelers mag worden genoemd. Als het in competitie nu ook maar zoo gaat. Moment van dezen wedstrijd voor het doel van Zeelandia.

De Vlissingsche Zwemclub (V.Z.C.) organiseerde op Zaterdag 8 September een feestje voor haar jeugdige leden, dat uitstekend slaagde. Een foto tijdens het nummer sprietloopen, dat den algemeenen lachlust opwekte.

Het eerste elftal der V.V. Sluiskil werd kampioen in de eerste klasse B van den Z.V.B.

Een spannend moment, waarbij de spelers hun hoofden gebruiken.

De wereldkampioen Pellenaars werd Zondag op de wielbaan te Terneuzen gehuldigd door talrijke sportvrienden. Onze foto werd genomen na het rijden der eereronde.

Een moment voor het doel van Middelburg.

Fluweel-zacht

wordt ook Uw huid, indien U haar maar op de juiste manier behandelt. De Pat-a-Vac kan U hierbij groote diensten bewijzen.

1o. De Pat-a-Vac dringt de crème absoluut gelijkmatig in Uw huid, volgens de nieuwste, wetenschappelijk goedgekeurde massage-methode.

2o. Door haar lichte maar snelle zuiging verwijdt de Pat-a-Vac alle huidonzuiverheden uit de poriën.

3o. De Pat-a-Vac voorkomt vorming van lijnen en plooiën bij de oogen, omdat zij de huid elastisch houdt.

4o. De Pat-a-Vac verwijdt overtollige dikte en vet-aan-zettingen.

5o. De Pat-a-Vac zorgt voor 'n gezonde gelaatskleur, door de natuurlijke werking van de bloedlichaampjes te stimuleeren.

De Pat-a-Vac is een artikel van The Butywave Cy., evenals de bekende Ondula Shampoo, Ondula droge Shampoo en Butil.

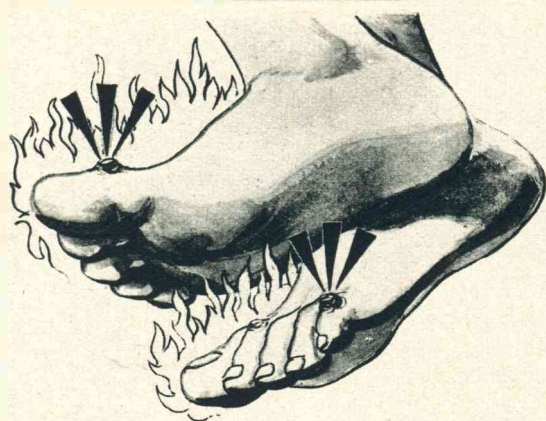
Imp.: G. LINDNER & Co., Singel 107, Amsterdam.

f150

In alle goede zaken.

Waar niet verkrijgbaar, wenden men zich tot de Importeurs en storte f1.65 op postgiro 115565 of per postwissel, en U ontvangt een Pat-a-Vac.

Butywave
Pat-a-Vac

Wanneer uw voeten branden of pijn doen...

Volg dan dezen raad!

Hier is goede raad van iemand die ernstig met zijn voeten gesukkeld heeft. Hij had inderdaad voortdurend ellende door pijnlijke voeten. Toch vond hij genezing langs een zeer eenvoudigen weg. Hij schrijft:

„Mijn voeten waren zoo erg gezwollen en pijnlijk, dat ik nauwelijks kon lopen — ik was bang 's morgens mijn schoenen aan te trekken. Mijn lijden maakte mij bovendien uiterst zenuwachtig. Ik had van Radox gelezen, en besloot ten slotte een pak te koopen. U kunt mij gelooven, na een voetbad van een half uur was alle pijn verdwenen; het brandende, pijnlijke gevoel was verdwenen, en mijn voeten hadden weer de normale grootte. Mijn voetbezwaren zijn nu voorgoed verdwenen.”

W. H.

De huid van Uw voeten heeft niet minder dan een kleine 500 poriën per vierkanten c.M. De poriën zijn er voor om het lichaam te helpen, overtollig urinezuur en kalkneerslag te verwijderen. Wanneer de poriën ophouden te werken, hoopt dit zuur en de kalk zich op in de weefsels, spieren en in de kleine gewrichten van de voeten. Dan begint de ellende. Uw voeten gaan pijn doen, zij raken ontstoken, gaan branden en zwellen op, terwijl zich tevens harde eeltplekken en eksteroogen vormen. Wanneer ge wat Radox in Uw voetbad doet, wordt het water oververzadigd met zuurstof. Deze zuurstof opent iedere porie in Uw huid, en neemt aldus de ontsteking weg, terwijl het brandende gevoel en de pijnen verdwijnen, zoodat Uw voeten weer veerkrachtig, gezond en sterk worden. Harde eeltplekken en eksteroogen verminderen en verdwijnen tenslotte geheel en al. Ge zult nog plezier in Uw voeten krijgen.

Radox is verkrijgbaar bij alle apothekers en drogisten à f 0.75 per pak, omzetbelasting inbegrepen. Importeurs: N.V. Rowntree Handels-Maatschappij, Heerengracht 209, Amsterdam.

BOSCH

De nieuwe BOSCH lamp, type WGA, waarvan de dynamo 20% meer lichtcapaciteit heeft en voorzien is van het nieuwe BOSCH patentlager, dat geen nasmering meer behoeft.

De schijnwerper heeft een speciaal reflector, die door zijn bijzondere vorm niet verblindt.

Het geheel is een juweeltje van techniek.

Schaft U dus een nieuwe BOSCH lamp aan en U is in alle opzichten: *Kijk af!*

Let op het merk „Rotodyn.” Prijs: **f 6.75.**

Verkrijgbaar bij den bona fide Rijwielhandel.

N.V. WILLEM VAN RIJN

KEIZERSGRACHT 171 - AMSTERDAM - TELEFOON 31308 - (4 LIJNEN)

DOELMATIGE PUBLICATIE

VAN UW ZAKENNIEUWS
IS VAN GROOT BELANG

VOOR UW ONDERNEMING

Geleidelijk
de omzet gestegen...

door
Spaarnestad-drukwerk
verkregen

N. V. DRUKKERIJ
DE SPAARNESTAD
TELEF. 13866 - HAARLEM
Modern grafisch bedrijf met
uitgebreide service-afdeling

UW TONG WAARSCHUWT U
VOOR TANDFILM

Strijk met Uw tong langs Uw tanden... U voelt een kleverig laagje. Dat is tandfilm. Dit laagje vormt zich voortdurend, absorbeert spijsresten en nicotine-aanslag, het is een schuilplaats voor de bacteriën die tandbederf veroorzaken. Wil men tandbederf tegengaan, dan moet de Tandfilm dagelijks verwijderd worden. Verouderde methodes

voor tandreiniging kunnen de film niet verwijderen. Daarom raden tandartsen het gebruik aan van Pepsodent, die de Tandfilm verwijdert en voor het uiterst teere tandglazuur volkomen onschadelijk is. Het geheel nieuw polijstend materiaal in Pepsodent is tweemaal zoo zacht als de stoffen die gewoonlijk gebruikt worden. Niets overtreft haar vermogen om de tanden hun natuurlijke glans te hergeven. Koopt nog heden een tube.

Groote tube f 0.60
Dubbele tube f 1.-

een actieve bron
van schoonheid....

CRÈME SIMON M. A. T.

Is een aanpassing aan Uw moderne behoeften der actieve bestanddeelen, die reeds bijna een eeuw de reputatie hoog houden van CRÈME SIMON. Ook thans blijft deze crème Uw huid vertragen, verzorgen en beschermen.

CRÈME SIMON M. A. T. is een nieuwe actieve schoonheidscreme, welke direct inwerkt op de huid, haar weefsel en klieren. Door deze organische „dieptewerking“ wordt een duurzaam resultaat verkregen. De jeugd, welke deze crème U verleent, is derhalve een ware jeugd, natuurlijk, gezond, bekoorlijk.

CRÈME SIMON M. A. T. geeft een MATTE AANTREKKELIJKE TEINT, delicaat en fluweelzacht, zelfs indien de voor de huid en maakt het poeder buitengewoon goed houdbaar.

CRÈME
SIMON
M.A.T.

HET WELDADIGE SCHOONHEIDSMIDDEL

PARIS

1½ CENT PER DAG
KOST U EEN ECHE
E. M. JAARSMA HAARD

Deze berekening klopt, indien U den langen levensduur van een E.M.J. haard in aanmerking neemt. Niet de goedkope prijs mag bij het koopen van een haard den doorslag geven! Sierlijken en zuinig met groot warmtevermogen. De afbeelding toont U den E.M.J. Patria haard met 125 M³ warmtevermogen compleet geplaatst te Rotterdam en omstreken voor... f 88.50

ZIET DE UITGEBREIDE COLLECTIE BIJ

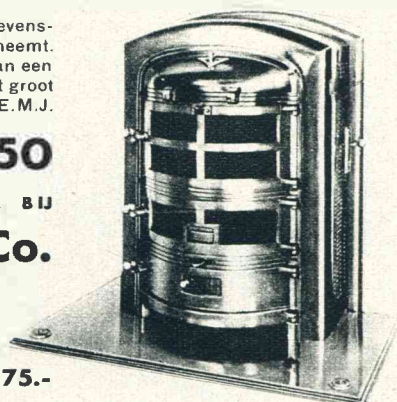
J. VANDERTOORN & Co.

MATHENESSERWEG 77 en 79

TELEFOON 33628 EN 36628 - ROTTERDAM

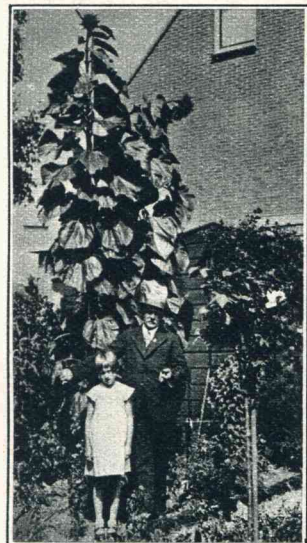
OFFICIEEL AGENT

E. M. J. HAARDKACHEL! NIEUW! f 75.-

De school voor dienstplichtige onderofficieren-administrateurs (S.D.O.A.) te Middelburg heeft de vorige week haar tienjarig bestaan gevierd. Er werd een defilé gehouden voor het stadhuis, waar de militaire en burgerlijke autoriteiten stonden opgesteld.

Deze duif van den heer J. P. Theenaar te Hansweert behaalde dit jaar in twaalf wedstrijden twaalf prijzen waaronder twee wisselbeker.

Vier-en-een-kwart meter hoog werd deze zonnebloem in den tuin van den heer J. Agelink van Rentergem van den Langeviesingel te Middelburg.

Op 31 Augustus en 1 September j.l. werd te Wemeldinge 'n groote Bloemen- en Fruit-tentoonstelling gehouden door de vereeniging Floralia.

Te St. Annaland vierden Maandag de echtelieden U. Hoek-Leunen hun vijfenzestigsten huwelijksdag: een zeldzaam jubile.

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan der gymnastiekvereniging „S.S.S.” te Kloetinge werden aldaar op Zaterdag 8 September gymnastiek- en atletiekoefeningen gehouden van den Zeeuwisch-Brabantschen Turnkring. Met de muziek voorop trekken de vereenigingen door het dorp.

Vaandelgroet aan de autoriteiten, die voor het Raadhuis, na de officiële ontvangst der afgevaardigden saan opgesteld.

Zeeuwisch Nieuws

De jubileerende groep arriveert op het feestterrein.

Te Kruiningen werden op Zaterdag 8 September j.l. wielervedstrijden georganiseerd, die heel wat belangstelling trokken, en van de zijde van 't publiek en van de zijde der deelnemers

Aan het schuttersconcours, georganiseerd door de handboog-sociëteit „Willem Tell” te Kapelle op Zaterdag 8 September, waarvoor o. a. ook door „Ons Zeeland” een medaille werd uitgelooft, namen meer dan 100 schutters deel uit de provincie, zoowel van Zuid-Beveland als Zeeuwisch-Vlaanderen.

Een groepje schutters van het concours legt tijdens het pauseeren even een kaartje.

Bie ons op 't durp

Dust nae de Krabbekersche mart.

Da gong noga onverstandig. Wan Christiaan en z'n vrouwe die moste en zouwe mie d'auto, en ik bin nie zo voe auto's, wan da riedt en rost mae langst de wig of t'r glad gin gevaer bie is. Maer, alla, zulder wouwent, dus 't 'beurde.

En m'n stalden in de Voorstraete, en toen trek nae de mart, en d'r was vee volk, en de gasten vonde 't gewoonweg prachtig, al die boeren en boerinnen in den dracht, en ik kust 'et a nie laete, of ik most zo is langst m'n neuze wig zegge, da d'r vee meer boeren waere dan stasse menschen, en da je d'r mae voe op most passe, en Christiaan die schodde z'n kop is, wan die begreep die steek onder waeter nog we.

Afijn, m'n kwamme bie zo'n kraem wae ze van dat ouwerjaerse spul verkochte, je weet we, van alles en nog wat.

En dae zag de vrouwe van Christiaan zo'n koperen doofpot, en die most en zou z'e.

Ja, zee Christiaan, mae lae m'n dat noe doe a m'n vrom gae, anders ka je d'eelen dag mie da dienke loope, mae z'n vrouwe zee as dat t'n dan we is verkocht zo weze en dust vroeg ze wat 'n kostede, en die vint zee van dertien gulden, en dat leken mien noga vee en 'eur ok, en ik zee zo zochjes dazze vee minder most bieje, en toen boo z'een riksdalder, mae toen wier de vint giftig, en 'um schol z'out voe een stasse medam, en toen kwam ik t'r bie, en ik praetten zo is wat, en toen a'k 'n voe negen gulden en dat was nie te vee.

Ja, zee mien vrouwe, noe motte julder vinters da dienke mae tusschenin draege, das 't beste. Wulder keke is nae mekaere, en m'n zeje : das goed, mae toen a m'n langst den Tuunbouw, das een melkselon, kwamme, zeje m'n, da m'n eest wat wouwe drienke, en wulder d'r in.

Mae toen nam ik Christiaan effen ampart, en ik zee : Bi je gek, m'n laete da dienke 'ier stae, en dan komme m'n d'r vanaeven we om, en da von t'n trek goed.

Afijn, zo 'ezeid, zo 'edae. Wulder wee nae buten, en m'n waere a wee een stik varder, toen zee de vrouwe van Christiaan waer a dat dienke 'ebleve was, wan ze schrok t'r van, wan ze docht da m'n verlore waere. Mae toen a m'n zeje, da m'n den doofpot in den Tuunbouw gelaeten a, wou ze d'r nie van wete, wan z'ei net as alle wuven ok d'r kuren, en d'r 'ielp niks an of m'n moste vrom om d'r t'aelen.

Mae toen a m'n in den Tuunbouw waere, was 't dienke vort. D'r 'ei je 't noe a, riep de vrouwe van Christiaan, noe e z'n 'estole.

Ja, dien vint in den Tuunbouw die zee as dat t'n 'n neer 'ezet a, en noe was t'n zo mae vort.

Wulder 'ezocht, en toen m'n eindelieng is boven keke, zatte d'r zo'n paar veekoopers an een taefel mie onzen doofpot dien azze voe assiebak gebrukten.

En of wulder noe zeje, da t'n van ons was, ze wouwe'n nie gee, en 't end was da de plisie d'r an te pas kwam, mae toen wou de vrouwe van Christiaan nie, da m'n nog ergest neerzetteden, dust moste m'n d'r mee bluve loope, en wulder allebere kwaed, en den dag was zoeve as bedurve, en m'n gonge vroeg naer 'uus.

Zo beleef je altied wat, en merrege gae m'n gasten vort, en ik e d'r toch gin spiet van om wee mie de vrouwe alleenig te wezen, wan vromd is toch mae vromd en eige is eige, wa julder ?

En zo is dat ok wee verbie. Kommende weke, wan ik e noe gin plekke mi, za'k je zo is een en ander vertelle over die nieuwe spelieng, wan das ok nog is wat, afijn, das merakeel, en daer e 'k nog 'eel wat over op m'n 'arte. Dust tot kommende weke en de groetnisse,

PIER VAN 'T HOF.

Het Boek voor iedere Vrouw !

Prijs voor
abonné's
50 ct.

Voor niet-abonné's f 1.—

Na een zorgvuldige voorbereiding is thans ONS SCHITTEREND MODEBOEK

WINTERWEELDE 1935

gereed. Dit prachtig modeboek, deels in kleurendruk uitgevoerd en voorzien van Hollandschen tekst, is een MODEPARADIJS voor iedere vrouw!! Het aantal deskundig gekozen modellen, volgens de nieuwste modes van Parijs, Weenen en Berlijn, is belangrijk uitgebreid. Het bevat een uitgebreide collectie winter-, sport- en regenmantels, namiddag-, avond- en huisjaponnen, enz. enz.

Ook de afdeeling Kindergoed heeft
een belangrijke uitbreiding ondergaan!

Van de in dit modeboek genummerde modellen zijn onze praktische kant- en klaarpatronen verkrijgbaar tegen den zeer lagen prijs van f 0.20, f 0.35 en f 0.50. Per post 10 cent extra. Dit geldt ook voor bestellingen bij de agenten.

ATTENTIE! Bestellingen kunnen als volgt geschieden: Door bemiddeling van Uw agent of bezorger, afgehaald aan het bureau van ons blad, door girostorting op no. 142700, door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels aan

Patronenkantoor PANORA

Alle patronen uit Winterweelde zijn ook
aan ons bureau uit voorraad verkrijgbaar!

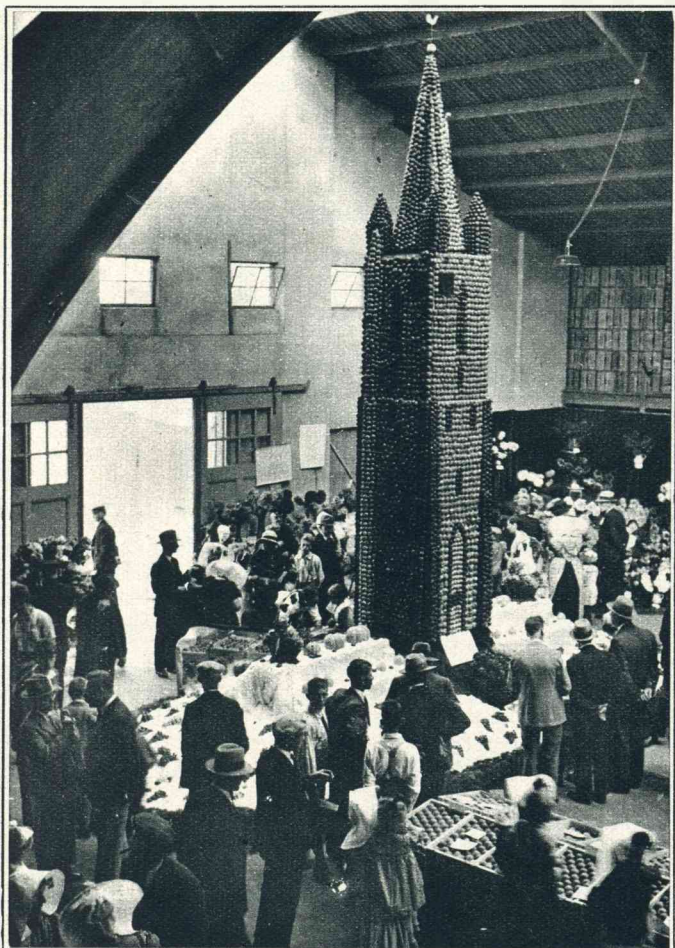
Vraagt onze practische handleiding voor 't gebruik der patronen, prijs slechts f 0.15

NASSAUPLEIN 1
HAARLEM

Tijdens de feestweek te Terneuzen hebben de kinderen van alle scholen een zanguitvoering gegeven op de markt. Voor de uitvoering spreekt burgemeester Huizinga de kinderen toe.

Fruit-, groenten- en bloemententoonstelling te Kapelle-Biezelinge. Door de vereniging van oud-leerlingen der tuinbouw-wintercursussen te Kapelle-Biezelinge werd aldaar van 6 tot 8 September een tentoonstelling georganiseerd van fruit, groenten en bloemen, die schitterend geslaagd mag heten. Het bestuur met den burgemeester op de tentoonstelling.

De toren van Kapelle, opgebouwd van appels, trok de algemeene belangstelling, terwijl er naar kon worden geraden, hoeveel K.G. appels er in waren verwerkt.

Een overzicht van een deel der tentoonstelling.

De bezoekers toasten met een nieuw soort appelwijn, die op de tentoonstelling werd geschonken en veel aftrek vond.

De mondharmonicavereniging Inter Nos te Biezelinge hield een openluchtbar ten bate van een nieuwe muziekkiosk. Ook burgemeester Bierens trok mede in den stoet met de commissie-leden.

Zeeuwsche Omroep

Hallo! hallo! hier is de persdienst van den officieelen Zeeuwschen Omroep. Het verder vertellen van deze berichten, in welken vorm ook, is geoorloofd.

Men meldt ons uit Goes, dat bij het afscheid van een leeraar aan de H.B.S., door enkele sprekers de verdiensten van den scheidende in het licht werden gesteld en dat hem daarna een lamp werd aangeboden.

De omgekeerde volgorde ware beslist beter geweest!

Uit Zeeuwsch-Vlaanderen wordt ons geschreven, dat toen er bij een rondreizend circus een binnenbrandje uitbrak en de mini-maxen niet wilden werken, de vuurvretter de situatie gered heeft.

Als onze spuitgasten zich ook eens in die kunst bekwaamden? Het zou dan ook niet meer voorkomen, dat ze aldoor den brand onder de knie kregen!

Te Ierseke is een landbouwer, die met zijn knecht en twee paarden aan het ploegen was, door een bijenzwerm overvallen. De paarden sloegen op hol en de anderen renden naar den dokter. Naar nader wordt gemeld, waren de bijen onderweg naar de bloemenafdeeling van de tuinbouwtentoonstelling te Kapelle!

Onze correspondent te Oost en West Souburg berichtte ons, dat de politie en de kommiezen een partij vet, 'n wagen aard-appelen en eenig vuurwerk in beslag hebben genomen.

Het wekt den schijn, dat de gewapende macht en de fiscus in dit dorp, een patates-frites-zaakje willen beginnen!

Uit Kruiningen ontvingen wij per draad de tijding, dat een partij tarwe verbrand is, omdat vonken waren overgevoelen van den in de nabijheid liggenden afval, die door het personeel in brand was gestoken.

Het is de algemeene wereldkwaal dat het kaf niet voldoende van het koren gescheiden wordt!

De vereniging voor vreemdelingenverkzer te Cadzand organiseerde j.l. Zaterdag 8 September een zwemfeest in de haven.

Booze tongen beweren, dat dit noodig is, omdat het tot heden vaak voorkomt, dat bij fellen regen de toeristen in de kuilen van den weg om het leven komen door verdrinking!

Men meldt ons uit Wolfaartsdijk, dat de muziekvereniging Advendo op het schoolplein te Oostkerke een concert heeft gegeven, dat voor de pauze echter heel wat meer belangstelling trok dan daarna.

Van andere zijde vernamen wij, dat men gedurende de pauze met een collecte was begonnen.

Te Breskens wordt er openlijk gezegd, dat het jongste concert van harmonie en zangvereniging bedorven is door voetzoekers. Om misverstand te voorkomen, betoogen wij hier plechtig dat daarmede geen maat-schoenmakers bedoeld worden!

Uit dezelfde plaats kwam het nieuwtje, dat de nieuwe radio-centrale door den burgemeester is geopend met het uitspreken van een rede.

Dat is dus welsprekendheid, die een sleutel vervangt!

Bij het avondfeest, dat te Sluis ter gelegenheid van den Koninginnedag werd gegeven, heeft het muziekgeselschap „Apollo" den geheelen tijd niets anders gespeeld dan „Sarie Marais".

We konden niet achterhalen, of men de musici neerslaan moest, dan wel met het insluiten in een dwangbuis kon volstaan.

Tot de volgende week, dames en heeren!

Zeeuwsch Nieuws

Hier Mijn Geld!

DOOR

WILL McMORROW

HET VERHAAL TOT NU TOE. Jarvis, de advocaat van Harry Morgan, heeft diens geld verspeculeerd; alleen een koopcontract, waarvoor twee weken later nog 32 000 dollar moet gestort worden, is overgebleven voor een moerasgebied aan zee aan de Fiddler-Punt in Oost-Pogham. Hij gaat zijn eigendom inspecteren; wegens het slechte weer moet hij overnachten in het huis van mevrouw Parks, die daar met haar dochter woont. Later komt ook Harper Blass, die niet verder kan met zijn auto. Hij heeft Harry's vader gekend en wil hem helpen, door het contract over te nemen. Harry stelt dit uit tot den volgende morgen, omdat hij het gezicht van Jarvis voor het raam meent te zien. Blass vertelt hem over Peter Kull, die met een verminkte hand zoogenaamd spookt in het huis

Ik heb nogal studie van zulke dingen gemaakt, Morgan," ging hij met een ietwat benepen stem voort. „Ik weet, dat de onrustige zielen van overledenen in ons midden verblijven, zonder dat wij het weten. Ik denk wel eens, dat zij hun redenen hebben om terug te komen en zich aan ons te toonen. Er zijn door de jongste wetenschappelijke onderzoeken veel feiten aan 't licht gekomen, die bewijzen, dat er nog veel is, waar wij niets van weten. Ik weet niet, wat ik gezien heb, maar ik weet wel, hoe ik doen zou, als 't zich nog eens aan me vertoonde."

„Hoe dan?" vroeg Harry benieuwd.

„Ik zou doodstil blijven staan en zoo noodig mijn oogen dichtdoen, om de verschijning niet te zien, en ik zou probeeren, me absoluut niet te bemoeien met iets, dat boven ons aardsch begrip ligt. En dat zou ik jou ook aanraden, jongen."

„Enfin, ik ga maar naar bed en den slaap der rechtvaardigen slapen," zei Harry, en hij stak een kaars op, die in een antieken kandelaar stond. „Mijn geweten en mijn spijsvertering zijn allebei in orde. Wel te rusten."

Blass nam de lamp mee en verdween in de richting van de keuken. Hij was al een heele poos weg, toen Harry nog op den rand van den divan zat, in zijn hemdsmouwen, met een losgemaakten schoen in de hand, en peinzend over de gebeurtenissen van dien dag. Hij had alleen zijn jasje en zijn schoenen uitgetrokken, en ging zoo liggen, nadat hij het raam had opengezet, om de frissche, pittige zeelucht binnen te laten, en de kaars had uitgeblazen. Binnen twee minuten sliep hij.

Langs de Yecht.

Wij menschen van de twintigste eeuw leven midden in de wonderen der wetenschap. Wij verbazen ons over de radio, gaan groot op de snelheid van een vliegtuig, peinzen verwonderd over de geheimen van tijd en ruimte, maar hebben bijna geen gedachte over voor de buitengewone verschijnselen van ons dagelijksch leven — het onverklaarbare wegdrijven in de schaduw van den slaap en het wonder van ons ontwaken. De wetenschap kent geen raadselachtiger verschijnselen dan deze.

Toen Harry ontwaakte in de donkere kamer, herinnerde hij zich niets van de heftige boodschappen, die zijn ooren, de schildwachten van den slaap, al eenige minuten hadden gezonden aan zijn sluimerend brein — dringende waarschuwingen, die hem wakker deden worden met het besef, dat hij niet alleen in de kamer was.

Het regende al eenigen tijd niet meer; de maan, die kalm neerscheen uit een helderen hemel, vormde een lichten rechthoek op den muur bij de deur, die in de gang uitkwam.

Harry lette op, snel ademhalend, in volkomen stilte, en zag het vak maanlicht snel slinken. Er kraakte een plank. De rechthoek van maneschijn werd nog smaller. De deur ging open.

Er sloop een tastende hand in de verlichte ruimte, een magere, witte, verminkte hand, met een duim en slechts drie vingers. De ringvinger ontbrak.

VI.

Het is niet moeilijk, met wijsgeerige minachting over spoken en dergelijke dingen te spreken, als men in een lichte warme kamer zit; maar men voelt zich heel anders, als men wakker wordt in de klammige uren van den nacht, en een spookhand met grijpende vingers op zich af ziet komen.

Erkend moet worden, dat Harry Morgan een beetje kippenvleesch langs zijn ruggegraat voelde. Zijn haar rees niet te berge, maar het trok strakker bijeen achter aan zijn hals, in de paar seconden, die hij noodig had om tot zichzelf te komen.

Met 'n schok kwamen de energie en 't vaste besluit, de zaak op den keper te beschouwen, in hem terug. Hij greep naar een schoen, om dien naar den bezoeker te gooien, en tegelijkertijd bracht hij met een stillen zwaai zijn voeten naar den vloer.

Terwijl hij dit deed, knarsten echter de roestige veeren van den divan, en de spookachtige hand verdween, vóór de zware schoen, gedreven door de kracht van een gespierden rechterarm, den muur raakte.

Harry sprong naar de deur, en was maar twee seconden bij den schoen achter. De deur sloeg tegen zijn gezicht dicht. Hij tastte naar den knop.

Met kracht rukte hij de deur open; hij stapte de gang in, juist toen de scherpe knal van een pistoolschot klonk uit de richting van de keuken. Blass kwam te voorschijn aan het einde van de gang, met de brandende lamp in de eene hand en de nog rookende revolver in de andere. Hij was geheel gekleed.

„Ik heb hem gemist!" schreeuwde hij opgewonden. „Ik heb recht op zijn hart gemikt, en geschoten, toen hij de deur uit kwam. Ik kón hem niet missen! Dat was geen menschelijk wezen, Morgan. Het was geen mensch! Heb je hem gezien?"

„Ik zag een hand," zei Harry, den schoen, waarmee hij gegooid had, weer oprapend. „Maar ik zal hem wel krijgen! Hij kan nog niet ver weg zijn."

„'t Was Peter Kull, die man, die vermoord was..."

„Laat hij maar oppassen, dat hij niet vermoord wordt, als ik hem te pakken krijg," zei Harry vinnig. „Hij heeft me leelijk aan 't schrikken gemaakt. Laten we maar gaan. U loopt den eenen kant het huis om en ik..."

„Wat is er?" May stak haar bleke gezicht om de deur van haar kamer.

„Niets om ongerust over te zijn," stelde Harry haar gerust. „We hebben visite gehad. Steek nog maar een lamp aan, May, en wacht hier. We zijn in een paar minuten terug."

„Je jasje," zei Blass, en hij keek de huiskamer in.

„Geen tijd," zei Harry, zich naar buiten reppend.

Aan den voorkant van 't huis scheidden zij. Harry liep langzaam zijn kant op, en bekeek met zorg deuren en ramen. Die waren aan den binnenkant stevig gesloten. Hij ontmoette Blass aan den anderen kant, bij den grintweg.

„Waar was hij — of het — toen u schoot?" vroeg Harry.

„Hij stond in den maneschijn in de open deur, die van de keuken naar buiten gaat. Ik had de deur open laten staan, toen ik ging liggen. Ik heb hem goed gezien. 't Was dezelfde gedaante, die ik bij mijn auto gezien had. Ik heb altijd een revolver bij me, omdat ik dikwijls nogal veel geld in mijn zak heb, en ik heb hem aangeroepen, vóór ik schoot. 't Helpt natuurlijk niets, of je op zooiets schiet. Ik deed 't onwillekeurig."

Harry wees naar een grijze strook, die zich uitbreidde aan den Oostelijken hemel.

„De maan zijn we gauw kwijt, maar dan krijgen we daglicht. Hij laat vast sporen in de modder na, met dien regen van gisteravond, dus dan kunnen we..."

„Daar is 't!" riep Blass, Harry bij den arm grijpend. „Een eindje den weg op! Ik zag heel even iets bewegen!"

Hij snelde den weg op, die witachtig begon te worden in het groeiende

No. 3

licht. Harry volgde, zijn oogen inspannend, om den geheimzinnigen bezoeker te zien. Ongeveer een kwart mijl verder bleef Blass staan.

„Hier was 't,” zei hij. „Ik heb hem heel even zien bewegen. Misschien heeft hij zich ergens in 't moeras langs den weg verstopt.”

„Laten we maar even gaan kijken,” antwoordde Harry, en hij ging vóór, het lange natte gras in. Bij iederen stap zakten zijn schoenen in de zachte zwarte modder.

Tien minuten zoeken gaf het afdoende bewijs, dat de indringer binnen een mijl omtrek van het huis nergens was, als hij ten minste niet in de baai was gesprongen of vleugels gekregen had, twee vrijwel ongerijmde veronderstellingen. Zij liepen terug naar het huis, den anderen kant van den weg in het oog houdend, den kant van de baai, of zij ook sporen van den vluchteling vonden.

Blass stak zijn revolver in zijn zak. „Misschien zul je 't nu met me eens zijn,” zei hij, „dat 't werkelijk een spook was, wat we gezien hebben.”

Harry gaf geen antwoord. Hij stond te staren langs het stuk weg, dat zij verlaten hadden, een vlak, leeg stuk weg, met plassen water, waar het licht van de opgaande zon in klom. Hij antwoordde niet, omdat hij een ontdekking gedaan had, die op zichzelf niet zoo belangrijk was, maar het wel werd in verband met de gebeurtenissen van den vorigen avond, in verband vooral met meneer Blass, die gedwongen was geweest in het huis te overnachten, omdat zijn auto aan den kant van den weg vast was geraakt.

Er was geen vastgeraakte auto. Als hij zich niet vergiste, was er nooit een vastgeraakte auto geweest. Die had nooit heen kunnen komen door de overstrooming, waarmee het laagste gedeelte van den weg bedekt was, indien er geen pontons of drijvende bok te hulp waren gekomen.

Harry wendde zich snel naar Blass, die strak naar hem stond te kijken.

„Zag je iets?” vroeg hij onschuldig.

Harry voelde een koude woede in zich opkomen. „Nee. Dat is 't juist — ik zie niets. Ik zie den auto niet, waar je mee gekomen was, zooals je zei. Wat speel je voor een spelletje, Blass? Als je me beet hebt genomen....”

Er kwam 'n schreeuw van angst uit de richting van het huis, en luid werd Harry's naam geroepen. Mevrouw Parks stond handenwringend onder het afdak. Vlak naast haar dook een mannen-gedaante op, zonder twijfel Jarvis. Hij stiet haar ruw opzij en holde naar den steenen golfbreker.

Harry zette het op een loopen naar het huis, en was twee stappen ver, toen achter hem de stem van Blass snauwerig beval, stil te staan.

„Halt!”

Harry keek om. Blass stond geniepig te glimlachen achter den loop van een revolver.

„Nu is 't welletjes, Morgan,” zei hij spottend. „Dwing me niet,

om een einde te maken aan je veelbelovende loopbaan als speurhond, door je met mijn vriend Jarvis te bemoeien. Hij komt hierlangs, om mij op te pikken. Pas op, dat je geen vin verroert, onnoozel jongmensch.”

Harry's nagels drongen in zijn palmen door de inspanning, om geen sprong vooruit te doen naar die gerichte revolver. Er kwam licht in vele donkere plekken van de laatste twaalf uren.

„Wat wou je eigenlijk,” vroeg hij, zoo kalm als hij kon. „Het contract?” Blass knikte, nog steeds glimlachend.

„Precies. Ik zou 't gisteravond al gehad hebben, dank zij de inlichtingen van Jarvis, als die idioot niet te vroeg te voorschijn was gekomen. Ik had 't vannacht, toen ik voor spook zonder ringvinger speelde, uit je jaszak gehaald, als je die nonsens over Peter Kull geslikt had. Maar nu hebben we 't toch, en dat is voldoende. Had je er maar om gedacht, achter den golfbreker te kijken, of er geen schuitje lag, hè? Als je nu maar verstandig bent. Je vriendinnetje May is waarschijnlijk niet erg gewond....”

Zoo'n legpuzzle bij 2 pak 1.2.3.

*"Kweder"
zegt Marietje*

„Mag ik ook zoo'n mooie legplaat?"
Dat is de vraag van talloze „Marietjes" en „Pietjes" aan hun ouders. En met die mooie legplaat bedoelen ze de werkelijk prachtige legpuzzles, die Uw winkelier tijdelijk bij 2 pak 1. 2. 3. geeft.

Hebt U ze al gezien? Die wonderfijne, kleurige kinderplaten, uitgevoerd in den vorm van legpuzzles en geteekend door een der beste Hollandsche kunstenaressen?

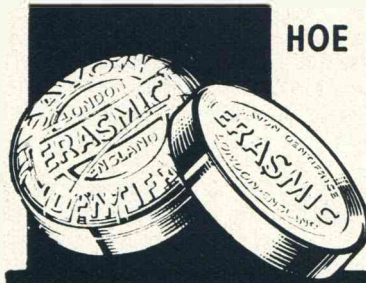
Gaat ze eens bekijken bij Uw winkelier; er zijn 6 verschillende — alle even mooi en hij laat ze U graag zien.

Dit is ook voor U de gelegenheid om 1.2.3. te leeren kennen. Reeds duizenden vrouwen gebruiken het elke week en weten dat ze niets beters kunnen wenschen. Zij hebben het ondervonden — 1.2.3. wast werkelijk zelf, het bespaart juist het zwaarste werk op waschdag — het boenen en het wrijven. Alle vuil wordt losgeweekt, zachten volkomen onschadelijk — ook uit de zachtste wol, uit de leerste zijde. En ondanks deze bijzondere eigenschappen is 1.2.3. goedkoop 18 cent per groot pak. Doet U zelf en Uw kinderen een genoegen. Probeer 2 pak 1.2.3. en denkt om de legpuzzle voor „Marietje".

HANDELSONDERNEMING ARSOL, APELDOORN.

1.2.3. DOET DE WASCH!

ERASMIC Tandzeep

HOE HELDER WIT
MAAKT HET
UW TANDEN!

FABRIKAAT ERASMIC
COMPANY LTD. LONDEN
IMPORTEURS:
FIRMA B. MEINDERSMA,
DEN HAAG

X ESD 523-0259A

*Reeds bij de eerste
proefneming
ziet U het succes!*

Wascht Uw haar een volgende maal met de nieuwe, zeepvrije Zwartkop-Shampodor! Reeds na den eersten keer zal U de prachtige natuurlijke glans opvallen, alsook het snelle drogen van het haar en het gemakkelijke onduleeren.

met kalkzeep bedekt
haar
met Shampodor ge-
wassen, schoon haar

De reden hiervan is, dat Zwartkop-Shampodor geen zeep bevat en dus geen grijzen kalkzeep-neerslag ontwikkelt, die het haar van zijn glans berooft.

Een volgenden keer dus wassen met

**ZWARTKOP
SHAMPODOR**
in goud-witte verpakking ★ 20 cent

Voor blondines een bijzondere soort: "Blond-Special" in groen-witte verpakking, om het haar weder de oorspronkelijke blonde kleur terug te geven en te doen behouden!

Een zeldzame aanbieding

Wij zijn in staat onzen abonné's, bij wijze van extra-premie, een roman aan te bieden, die èn door zijn inhoud èn door zijn uiterlijke afwerking èn door de uiterst geringe vergoeding welke er voor gevraagd wordt zeker zeer veel aftrek zal vinden.

Wij raden daarom een ieder aan ten spoedigste, voor het onherroepelijk te laat is, van deze speciale aanbieding te profiteren, daar de voorraad beperkt is.

Het boek mag gerekend worden tot de beste werken van den bekenden Engelschen romanschrijver Charles Garvice en is getiteld

Het is een verhaal dat speelt in de meest uiteenlopende kringen van Londen en ons brengt in de armste, maar ook in de deftigste kringen der wereldstad. Het behandelt de geschiedenis van een vondeling, die de aangenomen dochter is van een armen straatmuzikant, zich weet op te werken tot een concertzangeres met wereldvermaardheid en de liefde veroverd van een schatrijken jongen edelman, die zich om harentwille door zijn vader onterfd ziet. Dat beide geliefden ondanks allerlei beproevingen en een langdurige scheiding elkander toch weer vinden, wordt in een aantal spannende episoden geschilderd, en is vaak van een aangrijpende dramatische kracht. De amusante, raak getypeerde figuur van de snibbige Tibby, de pleegzuster van de vondeling, vormt de vroolijke noot in dit boek, waarin felle haat en warme liefde om den voorrang strijden. Behoefte dit verhaal van Garvice nog wel nadere aanbeveling? Zij die reeds eer een der spannende boeken van dezen schrijver, door ons reeds vroeger uitgegeven, hebben gelezen, zullen zeker gaarne met dit nieuwe werk kennis maken.

Te meer, daar dit nieuwe werk niet minder dan 256 bladzijden groot formaat telt en verkrijgbaar wordt gesteld voor den uitzonderlijk lagen prijs van slechts 30 ct. per ingenaaid exemplaar, terwijl de keurig gebonden, met goudtitel bedrukte exemplaren voor slechts 60 ct. verkrijgbaar zijn, bij onze bezorgers, agenten of op ons Hoofdkantoor.

**GOUD
UIT DE
GOOT**

uitsluitend voor onze abonné's!

Wijnoogst langs den Rijn.

beneden de ellebogen, waren roode vlekken en schrammen zichtbaar.

„Hij wou het contract stelen!” hijgde zij. „Ik zag hem net uw kamer uit komen. Ik probeerde hem vast te houden, maar hij is ontsnapt.”

„Dus dan hebben ze 't toch!”

„Ja.... Ik heb nog in uw jasje gezocht, maar 't was er niet!”

Harry sprong naar den golfbreker, en zag nog juist een lage, open motorboot wegschieten de baai in. Jarvis zat voorin achter het scherm. Hij keek zelfs niet om, toen Harry riep, maar gooide het kleine stuurrad om en beschreef een boog, die hem om de punt land heen in het deinende water van de baai bracht.

VII

Ondersteboven in de gleuf, gevormd door den golfbreker en den rand van de punt, lag een groene kano. Harry keerde die om.

Het was een luchtig samenstel van hout en beschilderd zeildoek, een goedkoop artikel, zooals men in zomerhotels en bij kampeerdere vindt. Er zaten twee paddels in.

Harry nam een paddel onder den eenen arm, en tilde het zwakke vaartuije over den steenen wal. Het dreef licht, misschien al te licht, en hij klom er voorzichtig in en stiet af.

„Wees toch voorzichtig! Ik geloof niet, dat die kano veilig is. Ik heb er zelf ten minste nooit in gedurfd.”

Hij keek op. May stond op hem neer te kijken. Zij wees naar links.

„Die verschrikkelijke man in de motorboot stopt, om Blass op te nemen,” zei ze. „Je haalt ze nooit in....”

„Nee, maar ik kan wel zien, waar ze heen gaan, en op zijn minst kan ik aangifte doen bij de politie, in Oost-Pogham.”

„Ja maar....” haar oogen stonden groot van bezorgdheid. „Ze kunnen je wel iets doen. Pas als je blijft op. Die kerels zijn tot alles in staat, en ik wil niet, dat.... dat je iets overkomt.”

„Waarom niet?” Het was niet precies de manier, waarop Harry het uit had willen drukken.

Het bloed vlamde in de bleekheid van haar wangen. Zij duwde de bruine lokken opzij, die de morgenwind haar over 't gezicht joeg, en keek hem uitdagend aan.

„Omdat.... omdat je zoo'n domoor bent, en die anderen zijn slim — en 't kan me eigenlijk niets schelen ook — doe maar precies wat je wilt!” En na dien onlogischen uitval liep zij snel naar huis, terwijl Harry er niets van begreep, zooals geen man iets begrijpt van de tegenstrijdigheden der vrouw.

Het scherpe geronk van een motor bracht hem terug tot de directe werkelijkheid. Hij stiet den paddel in 't water en ging aan 't werk. De kano glipte over de schuimende golfjes en ging den hoek om.

Jarvis stak juist weer van wal. Achter in de motorboot zat een beslikte figuur voorovergebogen, gooide een papier over boord en stond op, om naar het huis te kijken. Harry legde al zijn kracht in de slagen van zijn paddel.

De plek, waar Jarvis Blass had opgenomen, was een heel eind verder langs den grintweg, waar de kleine baai zich weer naar buiten boog. De motorboot richtte zich nu naar Oost-Pogham, en had een groter afstand af te leggen dan Harry's teere vaartuije. Misschien was het mogelijk, hen op te vangen, voor zij het dorp bereikten.

Als hij de motorboot niet kon aanklappen, wat altijd een hachelijke onderneming was, kon Harry het dorp toch tijdig bereiken, om de twee mannen te laten aanhouden.

Blass wees naar Harry's kant en de motorboot beschreef een cirkel en kwam op hem af. Een zestig meter verder week de motorboot van haar koers af en Blass sprong naar het stuur.

(Slot volgt.)

Meer was er niet noodig, om een einde te maken aan Harry's voorzichtigheid tegenover het dreigende wapen.

Het was Blass vergaan, zooals het den meesten schurken gaat — hij had den moed en de schranderheid van zijn tegenstander onderschat; daardoor komt het, dat zoo menige man begint met een klein beetje diefstal en eindigt in de gevangenis of op den electrischen stoel; daarbij kwam het ook, dat Blass onverwacht de revolver uit zijn hand voelde schieten, toen de rechtervuist van Harry die trof, en dat hij een seconde later een felle linksche kreeg dwars tusschen zijn oogen.

Hij waggelde achteruit, struikelde over een kuil in den weg en kwam op zijn rug in de zwarte modder terecht. Hij krabbelde er uit, gelijkend op een kolendrager, die door een stookgat is gevallen, terwijl zijn eene oog snel verkleurde, en sprong naar de revolver.

Harry's voet stuurde het wapen suizend de modder langs den weg in, en er begon een worsteling.

Links en rechts vielen slagen, tot Blass met een vaart weer in de modder vloog. Hij rolde op zijn elleboog, kwam met moeite in zittende houding en deed geen poging om overeind te komen. Voor zoover 't het gevecht betrof, had meneer Blass afgedaan.

Harry wachtte niet langer, maar rende naar het huis. Mevrouw Parks stond nog onder het afdak. Zij wuifde, dat hij zich haasten moest.

„Wat is er aan de hand?” schreeuwde hij, buiten adem, toen hij bij haar was.

May verscheen in de deuropening, bleek en bevend. Op haar armen,

VOORWAARDEN

VOOR DE

GRATIS ONGEVALLENVERZEKERING

VOOR DE ABONNÉ'S OP ONS ZEELAND

In verband met artikel 9 der verzekeringsvoorwaarden brengen wij ter kennis van onze abonné's, dat onze verzekeringsvoorwaarden zijn gewijzigd en als volgt opnieuw vastgesteld.

Art. 1. Als verzekerden worden beschouwd alle betalende geabonneerden op Ons Zeeland, die hun woonplaats hebben in het Rijk der Nederlanden in Europa, en voorts aan de navolgende vereischten voldoen :

- gedurende minstens 60 achtereenvolgende volle dagen als geabonneerde in de registers van Ons Zeeland zijn ingeschreven ;
- tusschen 18 en 70 jaar oud zijn ;
- niet lijden aan ziekten of gebreken, welke voor hen het gevaar voor ongevallen vergrooten, en volkomen het gebruik hebben van hun ledematen en zintuigen.

Art. 2. Onder ongevallen, als in deze voorwaarden bedoeld, wordt verstaan, het bekomen van een geneeskundig vast te stellen lichamelijk letsel (waaronder ook te water geraken wordt verstaan), den verzekerde onafhankelijk van zijn eigen wil en van den wil van iemand, die bij de verzekering belang heeft, door geweld van buiten af uitsluitend en rechtstreeks toegebracht, met een der gevolgen als in artikel 3 vermeld. Uitdrukkelijk wordt bepaald, dat geen verplichting tot uitkeering bestaat, indien het ongeval als omschreven in dit artikel niet heeft plaats gevonden in tegenwoordigheid van ten minste twee getuigen, die het ongeval, en de omstandigheden waaronder het plaats vond, hebben zien geschieden.

Art. 3. De uitkeeringen bedragen :

600 gulden, indien het ongeval (vallende binnen de grenzen van deze voorwaarden de eenige en rechtstreeksche oorzaak is van de levenslange ongeschiktheid tot werken van den verzekerde, waaronder verstaan wordt de amputatie van twee ledematen, hetzij beide voeten of beide handen, dan wel een voet en een hand, boven den enkel of den pols, of onherstelbaar gezichtsverlies uit beide oogen (totale blindheid), een en ander binnen tien dagen na den datum van het ongeval.

600 gulden, indien het ongeval (vallende binnen de grenzen van deze voorwaarden) de eenige en rechtstreeksche oorzaak is van den dood van den verzekerden geabonneerde, hetzij onmiddellijk, hetzij binnen uiterlijk driemaal 24 uur na het ongeval.

300 gulden, indien het ongeval (vallende binnen de grenzen van deze voorwaarden de eenige en rechtstreeksche oorzaak is van de amputatie van een hand of een voet boven een pols of enkel, of van het onherstelbaar gezichtsverlies uit een oog (totale blindheid van dat oog), een en ander binnen tien dagen na den datum van het ongeval ;

terwijl krachtens deze verzekering alle uitkeeringen op het hoofd van een persoon verzekerd, en om welke reden ook te doen, te zamen nooit meer dan 600 gulden kunnen bedragen ;

en verder :
Onder de bepaling dat, ingeval reeds bij het plaats grijpen van een ongeval de bovengenoemde ledematen van het lichaam mochten worden gescheiden door snijding, wringing, scheuring, knelling of anderszins, dat verlies met amputatie zal worden gelijkgesteld ;
en onder bepaling, dat het verlies van voor het ongeval reeds onbruikbare, gebrekkige of verminkte ledematen geen aanspraak geeft op, en niet in aanmerking komt bij uitkeering.

Aan mijnwerkers, die ondergrondse werkzaamheden verrichten, wordt voor ongevallen (vallende binnen de grenzen van deze voorwaarden), welke hun tijdens het verblijf onder den grond overkomen, 50% uitbetaald van het verzekerde bedrag der uitkeering, volgens deze voorwaarden vastgesteld.

In verband met de omstandigheid, dat het hier geldt een gratis ongevallenverzekering, zal, ingeval van massa-rampen (als : mijnrampen, spoorwegrampen, rampen door overstromingen of cyclonen veroorzaakt, en dergelijke) terzake van aan verzekerden bij die rampen overkomen ongevallen, het aan rechthebbenden te zamen uit te keeren bedrag nooit meer bedragen dan in totaal 5000 gulden ; terwijl, indien de geldige aanspraken terzake van die ongevallen in totaal dat bedrag van 5000 gulden overschrijden, deze laatste som ponsd-ponsgewijze over degenen, die te dier zake aanspraken kunnen doen gelden zal worden verdeeld.

Art. 4. De uitkeering ingeval van overlijden geschiedt aan de echtgenoot, of bij ontstentenis daarvan aan de erfgenamen van den gedooden abonné.

Ingeval recht op schadeloosstelling ontstaat, zal de uitkeering geschieden binnen tien dagen, nadat de noodige inlichtingen zijn verkregen, en het ongeval en het gevolg daarvan bewezen zijn ten genoegen van de Directie van Ons Zeeland.

Art. 5. De voorwaarden verzekeren niet tegen dood of verlies van ledematen of oogen — of eenig ander lichamelijk letsel — direct of indirect veroorzaakt :

- door eenige ziekte, kwaal of voorbeschiktheid van den verzekerde ;
- door eenige heelkundige operatie of door uitputting als gevolg daarvan (tenzij die operatie noodzakelijk was wegens het letsel, waartegen verzekerd is) ;
- tengevolge, of mede tengevolge van bevalling ;
- door zonnesteek, of terwijl de verzekerde tijdens het plaats vinden van het ongeval onder den invloed van overprikkeling of somnambulisme was, of door bedwelmende dranken of krankzinnigheid minder in staat dan gewoonlijk om zorg voor zichzelf te dragen of indien een en of ander, bedoeld in de eerste alinea van dit artikel, het gevolg is van de inwerking van warmte (als b.v. bij warmtestuwing en dergelijke), of koude (als bevriezing en dergelijke).
- door zelfverminking of poging daartoe, hetzij willekeurig of niet, onverschillig of de geabonneerde al dan niet goed bij zinnen was ;
- in duel, of gedurende de voorbereiding tot of deelneming aan wedstrijden, of bij vlieg- of luchtvaarttochten, of bij baden of zwemmen ;
- indien het ongeval te wijten is aan nalatigheid of onvoorzichtigheid van den verzekerde, of door vechten, of aanvallen tegen den persoon van verzekerde, of in buitenlandschen oorlog of binnenlandsche beroeringen.

Deze voorwaarden verzekeren echter wel tegen ongevallen, veroorzaakt ten gevolge van rechtmatige zelfverdediging, of wel bij poging door den verzekerde tot redding van personen of tot afwending van dreigende gevaren.

Indien een verzekerde geabonneerde in staat van krankzinnigheid of verstandsverbijstering zal raken, of zich buiten Europa mocht begeven (behalve indien hij van eene Europeesche haven reist in een schip

met vast dek in tijd van vrede), of indien hij zich in krijgsveld te land of te water begeeft, en evenzeer van den dag af, waarop hij ophoudt den abonnementsprijs van Ons Zeeland te betalen, of deze uitgave ophoudt te verschijnen, of de Directie van Ons Zeeland verklaart, de verzekering te doen eindigen, zal alsdan deze verzekering van rechtswege vervallen en krachteloos worden.

Van deze verzekering zijn uitdrukkelijk uitgesloten :

- allen, die zich met de bereiding of het verwerken van, of proefnemingen met buskruit, schietkatoen, nitro-glycerine, dynamiet, naphtha, acetyleneas of andere licht ontplofbare stoffen bezig houden of daarbij desbewust tegenwoordig zijn, of wanneer zij in de nabijheid van licht ontplofbare stoffen (waaronder te verstaan licht ontplofbaar opgevat als een eigenschap der stoffen, ook al bevinden zich de stoffen in eenig omhulsel of andere verpakking) desbewust vertoeven.

- acrobaten, circusrijders en zij, die 'n dergelijk beroep uitoefenen.

Bij 'n ongeval, aan abonné's overkomen in een der bovenvermelde omstandigheden, geschiedt dan ook geen uitkeering.

Ook verzekerden deze voorwaarden niet tegen — en geschiedt geen uitkeering voor — verkeersongevallen (waaronder ook te verstaan ongevallen, voorkomende bij het gebruik van een rijwiel, auto of andere, al dan niet mechanisch voortbewogen middelen van vervoer en door aanrijding, door of tegen genoemde middelen van vervoer en ongevallen ontstaan door botsing met, of aanrijding door of tegen mechanisch voortbewogen voertuigen, o.m. op onbewaakte overwegen en/of ongevallen, ontstaan door den toestand van den weg en verdere ongevallen, veroorzaakt door 't in aanraking komen met genoemde middelen van vervoer).

Zeevisschers, zeevarenden en personeel van den loodsdienst zijn in de verzekering begrepen, en wel, wat betreft ongevallen aan den wal, voor alle uitkeeringen.

Wat ongevallen aan boord betreft, verzekeren deze voorwaarden, voorzoover ze vallen onder die in art. 3 eerste alinea vermeld, doch op uitkeering bij overlijden kan door hen uitsluitend aanspraak worden gemaakt, indien het ongeval, dat het overlijden tengevolge heeft, aan den wal plaats had.

Indien de gevolgen van een ongeval door ziekte, kwaal of voorbeschiktheid, waaraan de verzekerde lijdende was op het oogenblik, dat het ongeval plaats had, vergroot worden, wordt eventueel geen hoogere schadeloosstelling betaald dan die, welke volgens het oordeel van den geneeskundigen adviseur van Ons Zeeland zou hebben moeten zijn uitgekeerd aan een normaal persoon, door hetzelfde ongeval getroffen.

Gedurende den termijn, waarin de verzekerde lijdende is aan de gevolgen van een ongeval, zal de verzekering tijdelijk zijn uitgesloten met betrekking tot elk nieuw ongeval, dat den verzekerde gedurende dien termijn mocht treffen.

Art. 6. Ingeval een geabonneerde een ongeval overkomt, moeten in alle gevallen alle bijzonderheden daaromtrent en omtrent het bekomen letsel zoo spoedig mogelijk schriftelijk worden medegedeeld aan de Directie van Ons Zeeland en indien zoodanige kennisgeving niet binnen 72 uur na het ongeval is geschied, zal geen uitkeering plaats hebben.

Indien de getroffen zeevarende is, moet de kennisgeving van het overlijden geschieden binnen drie dagen na het bekend worden van het ongeval aan de belanghebbenden.

Zoo spoedig mogelijk na het ongeval moet de hulp van een bevoegd geneeskundige worden ingeroepen, en de verzekerde is gehouden onder geneeskundige behandeling te blijven, de voorschriften van den geneesheer onafgebroken op te volgen, totdat hij volkomen hersteld is ; en door den verzekerde moet in 't algemeen alles worden gedaan, wat mogelijk is, om de schadelijke gevolgen van het ongeval te beperken, en zoo mogelijk te voorkomen.

In ieder geval moet den geneeskundige van Ons Zeeland toegestaan worden, den getroffen te onderzoeken, wanneer en zoo dikwijls dat billijkerwijze geëischt kan worden, en de Directie van Ons Zeeland heeft eveneens vrijheid om zoodanige genees- en heelkundige behandeling te doen verstrekken, als zij noodig acht.

Elk bewijs, hetwelk genoemde Directie van tijd tot tijd zal eischen betreffende eenig ongeval op grond waarvan een eisch tot uitkeering werd ingesteld, zal haar zoo spoedig mogelijk, nadat hiertoe het schriftelijk verzoek gedaan werd, gegeven moeten worden.

Ingeval van eenig ongeval met doodelijken afloop moet hiervan aan de Directie van Ons Zeeland schriftelijk worden kennis gegeven, onmiddellijk nadat het ongeval aan belanghebbenden bekend zal zijn geworden.

Het niet nakomen van een of meerdere der in dit artikel genoemde verplichtingen zal elke aanspraak op uitkeering voor belanghebbende van rechtswege verloren doen gaan.

Alleen na overlegging van het nauwkeurig door hem of den belanghebbende ingevulde aanvraagformulier tot uitkeering, een schriftelijke verklaring van den behandelenden geneesheer, alsmede schriftelijke verklaringen van twee ooggetuigen, en in geval van overlijden van de doodacte, kan de belanghebbende aanspraak maken op de behandeling zijner vordering.

De overgelegde stukken blijven het eigendom van de Directie. De kosten der geëischte verklaringen komen ten laste van dengene, die de uitkeering aanvraagt.

Alle bedragen, die krachtens deze verzekering verschuldigd zijn, zullen betaalbaar zijn ten kantore van Ons Zeeland en slechts na ontvangst van een door den rechthebbende geteekende quitantie, en nadat geconstateerd is, dat de belanghebbende gedurende de laatste 2 maanden regelmatig zijn abonnementsgelden heeft betaald.

Van geen som, die verschuldigd is, zal interest betaald worden, ook niet in gevallen, waarin die anders volgens de wet verschuldigd zou zijn, terwijl de aansprakelijkheid voor uitbetaling van eenig bedrag ophoudt, wanneer het niet binnen een maand, nadat het is toegestaan geworden, is ingevorderd.

Art. 7. Alle geschillen, uit deze voorwaarden en de geldende verzekering voortvloeiende, of daarmede verband houdende, zullen worden beslist, met uitsluiting van andere eventueel bevoegde Rechters, door den bevoegden Rechter te Haarlem, alwaar voor de uitvoering dezer verzekering domicilie is gekozen, en aan wiens uitspraak partijen, behoudens eventueel hooger beroep of cassatie, verplicht zijn zich te onderwerpen.

Elk recht op uitkeering krachtens deze verzekeringsvoorwaarden vervalt van rechtswege, en zonder dat eenige rechterlijke tussenkomst noodig is, wanneer niet binnen twee maanden, nadat door de Directie van Ons Zeeland bij aangeteekend schrijven hem, (haar of hun) die eenige uitkeering, krachtens deze verzekeringsvoorwaarden, pretendeert of heeft gevraagd, is meegedeeld dat niet tot uitkeering wordt overgegaan, de desbetreffende vordering voor den bevoegden Rechter te Haarlem is ingesteld.

Art. 8. Het ontvangstbewijs van den verzekerde of van de erfgenamen van den verzekerde zal in ieder geval volledige kwijting tengevolge hebben.

Met het oog op de vaststelling der identiteit van den verzekerde moet deze bij elke verandering van woonplaats, beroep of naam, hetzij door huwelijk of anderszins, daarvan ten spoedigste opgave doen aan de Directie van Ons Zeeland.

Art. 9. De Directie van Ons Zeeland zal te allen tijde het recht hebben deze verzekering te doen eindigen of wijzigingen in de voorwaarden daarin aan te brengen, welke beëindiging of wijziging, door het enkele feit der aankondiging in Ons Zeeland of hare bijlagen van kracht zal worden.

Art. 10. Ieder verzekerde dient te zorgen, op straffe van alle recht op uitkeering te verliezen, dat omtrent de(n) persoon, te wiens of wier naam de gratis-verzekering van Ons Zeeland loopt, niet de minste onzekerheid kan bestaan.